

ELSŐ KÉZBŐL A HADERŐRŐL!

magyar

HONVÉD

www.honvedelem.hu

A Honvédelmi Minisztérium magazinja - 2016. május XXVII. évf. 5. szám - 390 Ft

LÉGI TÁMOGATÓK

977086569300616005

24
KÖZÖS KIKÉPZÉST
TARTOTTAK HAZÁNKBAN
AZ AMERIKAI ÉS A MAGYAR
KÜLÖNLEGES MŰVELETI
ERŐK. A GYAKORLAT
VÉGREHAJTÁSÁT
MEGKÖNNYÍTETTE, HOGY
A KÉT FÉL LÉNYEGÉBEN
UGYANOLYAN
HADITECHNIKAI
ESZKÖZÖKET HASZNÁL,
ÉS A KATONÁK
KIVÁLASZTÁSA, KIKÉPZÉSE IS
HASONLÓ MÓDON TÖRTÉNIK.

SEREGSZEMLE

Fotó: László B. Földi, Dániel Venczura

Gyakorlatoztak a különlegesek

TÚSZMENTÉS TÁBORFALVÁN

TÁBORFALVÁN HAJTOTT VÉGRE KÖZÖS KIKÉPZÉST EGY AMERIKAI-MAGYAR KÜLÖNLEGES MŰVELETI CSOPORT. KÉPESÉGEIKRŐL, FEJKÉSZÜTSÉGÜKRŐL COLLEEN BELL, AZ EGYESÜLT ÁLLAMOK BUDAPESTEN AKKREDITÁJT NAGYKÖVETE SZÉMÉLYES TAPASZTALATOKAT IS SZERZETT.

Fegyverrelkelt teli gépjárművek rohogtak a pusztát kertihezűző földalatti kábelháza perfcélelt kanyara. Az egyik ámbon egy ritka barátság magyakkal. Hirtelen két UH-60-os helikopter szűk sáv, a megállásra készváltók a kőre vő. A fegyverrelkelt csapatok katonái, majd most földművelők, hogy a levegőtől figyeltek. ezekkel segítség a tanyák szimulát? Mindeztől partizánok az autókba is kapott, annak a fegyvernek, aláhazt kezelték. Felgöngyöl a Szabványok, ere az M4-es pisztolyokból, dörög-

niestől valószínű. Az oroszoknál a különleges kerülnék ki győzelem megismerésük az előzetes erők, majd közadhatóság a most. Veszélyes azonban a „zöldföld” is van, a feladat végrehajtása során az egyik katonát megsejtették. Állapota az orvosoktól súlyosabb, majd a sebészet heliportonál szállított el

a helyszínről. Eközben a többiek mindösszem átvigyorogtak az ártalmatlanul itt álló lények és járművek. Hamarosan visszavon a két UH-60-as is, „bejött” a különleges művelet csapat tagjai, a chiggya a területet.

A „járatmentes” helyszín a Magyar Honvédség táborfalvi gyakor-

lőtere volt, ahol amerikai és magyar különleges műveleti erők tartottak közös kiképzést. Tízre három részre az M12. Különleges Rendelkezésű Erővel 14. Beosztású László Külön-

1. zónalászlók 37. ovezője képvisel. Ők egyetemen az egyesült államokbeli Colorado államból érkeztek: ez a magyarországi gyakorlat volt a második legújabb „amerikai terv” az új állomány. Újra ugyan a többi Nemzetközre vezetett, majd a szarajevói Lengyelországban gyakor-

niest kiképzésen, követően egy magyar különleges műveleti rosztaggal. A csatornákba egyébként a magyarok egy képzésük között végrehajtott különleges műveleti speciális, hat a táborfalvi parancsnok: „ahol nincs táborfalvi a valóságban a legmagasabb pont – sok bejött nem lehetett. Mivel a táborfalvi cím a szerep sem jötték zavarba, sem mozdultak ideglen.”

Sándor Tamás vezetés, az M12. Különleges Rendelésű Erő parancsnoka elmondta, hogy a magyarok kiképzés az amerikai magy-

A gyakorlat VII-esítés az Amerikai Egyesült Államok Budapesti Akadémiai Magyarországi Ellátópont, Colleen Bell és közele az egyik UH-60-os helikoptert érkezett a helyszínre. A vendékek T. E. Rendelésű Erővel Zoltán alparancsnok, a Honvéd Vezérkar főnökének helyettese, Dörög Gábor dandártábornok, az MH Osztályvezetői Parancsnokok vezértábori hadvezérnök főnöke és Szendrői Péter őrnagy, az M12. Különleges Rendelésű Erővel parancsnok (gyakorlat) a gyakorlatot nem egyszerűen megfigyelte a gyakorlatot, hanem aktív szerepet is vett annak. A VII-esítés az „amerikai” az egyik erők, ahol a gyakorlati kiképzés a legelső helyre, majd a gyakorlati helyre az állomány. Az erők között a „belső” a honvédek végzői a katonák részvételével, majd a végső ovező tállal az erők között a gyakorlatot.

8 Bár a Honvéd Vezérkar Tudományos Kutatóhely csak két éve létezik, a csoport tevékenységi körének komoly múltja van.

32 A NATO-tagállamok és a partnerországok közel 5000 katonája vett részt a Saber Junction 2016 hadgyakorlaton.

48 A balatoni Honvédüdülőben nincs holt szezon, évszaktól függetlenül nyitva tart, és különféle rendezvényekkel várja a vendégeket.

**A MAGYAR HONVÉD
MAGAZIN KÖVETKEZŐ
SZÁMA
2016. JÚNIUS 10-ÉN
JELENIK MEG.**

HM ZRÍNYI
TÉRKÉPÉSZETI ÉS KOMMUNIKÁCIÓS
SZOLGÁLTATÓ KÖZHASZNÚ NONPROFIT KFT.

HADERŐ

Érezzük az ország bizalmát 4

Alkalmazott tudomány 8

NAGYVILÁG

Radar 12

Missziós hírek 14

Politikai sakkjátszma 16

SEREGSZEMLE

Áprilisban történt 20

Tűszmentés Táborfalván 24

Légi támogatók 28

Fentről érkeztek 32

Az iskolapadból a terepre 36

A fokos lecsapott 40

HADITECHNIKA

A brazil mindenés 44

HÁTORSZÁG

Mindig nyitva 48

Verduni vérszivattyú 52

Szó szerint kivívtá 56

Program-kavalkád 58

A közösségteremtő 60

Közérdekű 62

**A Honvédelmi
Minisztérium magazinja
XXVII. évfolyam 2016.
5. szám**

Kiadja a HM ZRÍNYI Térképészeti és Kommunikációs Szolgáltató Közhasznú Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság.

Felelős kiadó:

Benkóczy Zoltán
ügyvezető

Nyomtatás:

A kft. saját nyomdájában

Felelős vezető:

A kft. ügyvezetője

Szerkesztőség: 1087 Budapest,
Kerepesi út 29/B Postacím: 1440
Budapest, Pf. 22 Tel.: 459-5315,
HM: 27-913 fax: 459-5351
E-mail: magyarhonved@armedia.hu

Főszerkesztő:

Szabó Béla

Főszerkesztő-helyettes:

Feith László

Olvasószerkesztő:

Győri László

Lapszerkesztők:

Sinka István, Trautmann Balázs

Régió-tudósítók:

Galambos Sándor, Kálmánfi Gábor

Fotóriporterek:

Dévényi Veronika, Galovtsik Gábor,
Krasznai-Nehrebeczky Mária,
Rácz Tünde (képszerkesztő), Tóth László

Tervezőszerkesztő:

Gábor Mariann

E havi magazinunkat

Feith László szerkesztette

Borítófotó: dr. Toperczer István alezredes

ISSN: 0865-6932

Lapunk az Európai Katonai Sajtószövetség
(European Military Press Association) tagja

Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlapüzletága (1089 Bp. VIII., Orczy tér 1.), előfizethető valamennyi postán, kézbesítőknél, e-mailben: hirlapelofizetes@posta.hu, faxon: 303-3440.

További információ:

06-80-444-444

56 Réldi András főhadnagy egyéniben és a férfi párbajtőr csapat tagjaként is kivívtá az olimpiai indulás jogát.

Nyitás a fiatalok felé

ÉREZZÜK AZ ORSZÁG BIZALMÁT

2016 TAVASZA MÁR NEMCSAK AZ ÖRÖKSÉG SZÁMBAVÉTELÉNEK IDŐSZAKA VOLT DR. SIMICSKÓ ISTVÁN HONVÉDELMI MINISZTER SZÁMÁRA, HANEM A TÁRCA ÉS A MAGYAR HONVÉDSÉG ELŐTT ÁLLÓ ÚJ FELADATRENDSZEREK ÁTGONDOLÁSÁNAK, A „FŐCSAPÁSIRÁNY” MEGHATÁROZÁSÁNAK IDŐSZAKA IS.

– **Miniszter Úr! A térség biztonsági kérdéseivel foglalkozó GLOBSEC 2016 konferencián úgy fogalmazott: „számos tanulsága volt az elmúlt éveknek”. Milyen tanulságokat érdemes levonni az országhatáron túli és a határainkon bekövetkezett változásokból?**

– Szerintem az egyik tanulság az, hogy amikor egy új típusú veszély közelíti meg Európát és Magyarországot, akkor egységesen tudunk-e reagálni, vagy pedig szükség van saját nemzetállami biztonsági intézkedésekre. Az idő bebizonyította, hogy bár jó lett volna, ha közösen reagálunk, sajnos olyan mértékű idővesztés történt az európai védelmi rendszer beindításában, egyáltalán a helyzet adta problémakör felismerésében – hiszen sok ország esetében fel sem merült a reális veszélyérzet –, hogy a menekült és migrációs válságot több állam pusztán humanitárius szempontok alapján ítélte meg. Mi kezdettől fogva jeleztük, hogy nagyon komoly biztonsági kockázatokat hordoz magában, ha több százezer migráns jelenik meg Európában különböző civilizációkból, tőlünk eltérő vallási környezetből. Ez a jelenség rövid és hosszú távon is nagyon komoly biztonsági kockázatokat hordoz magában. A másik tanulság: szükséges az egységes összefogás a szövetséges tagállamokkal. A visegrádi négyek (V4) jól felismerték a helyzetet és hasonló módon látják a veszélyforrásokat. A V4 tagállamok között példaértékű együttműködés valósult meg katonai, rendőri, illetve politikai területen. Nemzeti megoldásaink az EU általános hozzáállását és véleményét is megosztották, bizonyos kritikai észrevételeket és megjegyzéseket is kaptunk, de hónapok múltán azt láttuk, hogy mindenki hasonló módon kezdi el a saját országhatárait védelmezni, és átveszik azt a gyakorlatot, azokat a gondolatokat, amelyeket mi a kezdetektől fogva hangoztattunk. Elsőként a magyar miniszterelnök, Orbán Viktor jelezte, hogy a migráció komoly kockázatot jelent Európa számára. Biztonsági megoldásainkat, válaszlépéseinket Nyugat-Európában először felháborítónak találták, most viszont azt látjuk, hogy az osztrákok, és mások is, szépen lassan elkezdték

ezt a módszert alkalmazni. Ha nincs fizikai határvédelem, akkor nagyon nehéz megállítani az embertömeget, és ha kontrollálatlanul, ellenőrizhetetlenül jönnek be Európába a migránsok tíz- és százezrei, akkor közöttük elvegyülve érkeznek a lehetőséget felismerő terrorszervezetek tagjai is. Nagyon nehéz időszak van mögöttünk, nem tudjuk, mit hoz a jövő, de egy biztos, hogy azok a lépések és intézkedések, amelyeket a magyar kormány megtett, mindenképpen elismerésre méltóak, és külön örülök annak, hogy a lengyelek, a szlovákok és a csehek is segítettek bennünket ebben a munkában. Nemcsak a nemzetközi együttműködés, de a magyar biztonsági szervek közös munkája is példaértékű volt. A rendőrök, a rendvédelmi szervek és a katonák közös tevékenysége, koordinált együttműködése is sikeresen vizsgázott.

– **Ön annak idején a doktori disszertációjában egy hasonló témát dolgozott fel, bemutatva a minősített helyzetek esetén szükséges intézkedéseket történelmi távlatokban és külpolitikai kitekintéssel. Talált-e most azonosságokat az akkor felsorolt lehetőségekkel?**

– Amikor a rendszerváltás idejében elkezdtem a politikával foglalkozni, a biztonságpolitika keltette fel leginkább az érdeklődésemet. Mindig abból a megközelítésből foglalkoztam a biztonságpolitikával, hogy mit kell tennünk úgynevezett békeidőszakban, és mit kell tennünk, ha valamilyen

fenyegetettséggel, vagy konfliktushelyzet bekövetkezésével kell számolnunk, illetve válság éri az országot, netán támadás történik; valamint, hogy ezekben az esetekben az emberek biztonsága hogyan garantálható a legmagasabb szinten? Ezért a hadtudományi doktori képzés során is azt igyekeztem bemutatni, hogy a különböző válsághelyzetekben kinek mi a feladata. Képesek vagyunk-e békében felkészülni? A jogszabályi környezet lehetőséget ad-e erre? Kell-e változtatni, és milyen szervezetek szükségesek ahhoz, hogy biztonságunk minél magasabb szinten garantálható legyen? Bár manapság már a hagyományos és klasszikus értelemben vett békeállapot az úgynevezett minősített vagy válsághelyzetekhez képest mutat némi átfedést. Az új típusú fenyegetettség és az aszimmetrikus hadviselés időszakában sokszor nehéz megmondanunk, hogy mi a jellemző állapot, hiszen nagy fegyveres konfliktusok, világháborúk nehezen képzelhetők el. A világ legerősebb katonai szervezetének vagyunk a tagjai, biztonsági szerződések és garanciák között élünk. De a klasszikus hadszíntereken túl – a földön, a vízen, a levegőben bekövetkező konfliktusokra gondolok – ma már látható, hogy a negyedik dimenzióban is zajlik a háború, ez pedig a kibertér, az informatikai hadviselés időszaka. Ezért nehéz ma azt kimondani, hogy teljes béke van. Ez egy sajátos világ, sajátos helyzetekkel, megannyi eltérő kihívással.

Amikor a dolgozatomat írtam, akkor még csak a napról napra egyre erősödő informatikai forradalomra lehetett gondolni, az emberek befolyásolására alkalmas lehetőségekre. Ma már rendkívül gyorsan terjednek az információk – akár tévesek, akár igazak, akár bizonyos célokat fogalmazznak meg az információk gyártói – tehát ezek már mind-mind benne vannak a mai modern világban. Mindenképpen hasznos volt számomra, hogy az első Orbán-kormány időszakában nemzetbiztonsági területen is dolgozhattam államtitkárként, így a biztonságpolitikai folyamatokat megismerhettem a titkosszolgálatok perspektívájából is. Sok időt fordítottam a disszertációm elkészítésére, de az biztos, hogy azok a klasszikusok, a tanárok előadásai, másrészt a különböző művek, amelyeket volt szerencsém a vizsgára történő felkészülés és a dolgozat megírása közben áttekinteni, mind-mind tanulságosak és hasznosak a jelenlegi életemben, így munkám során is.

– **Ha sikeresen befejeződnek az egyeztető tárgyalások a törvénytervezettel kapcsolatban, akkor a civil lakosság több katonával találkozhat majd?**

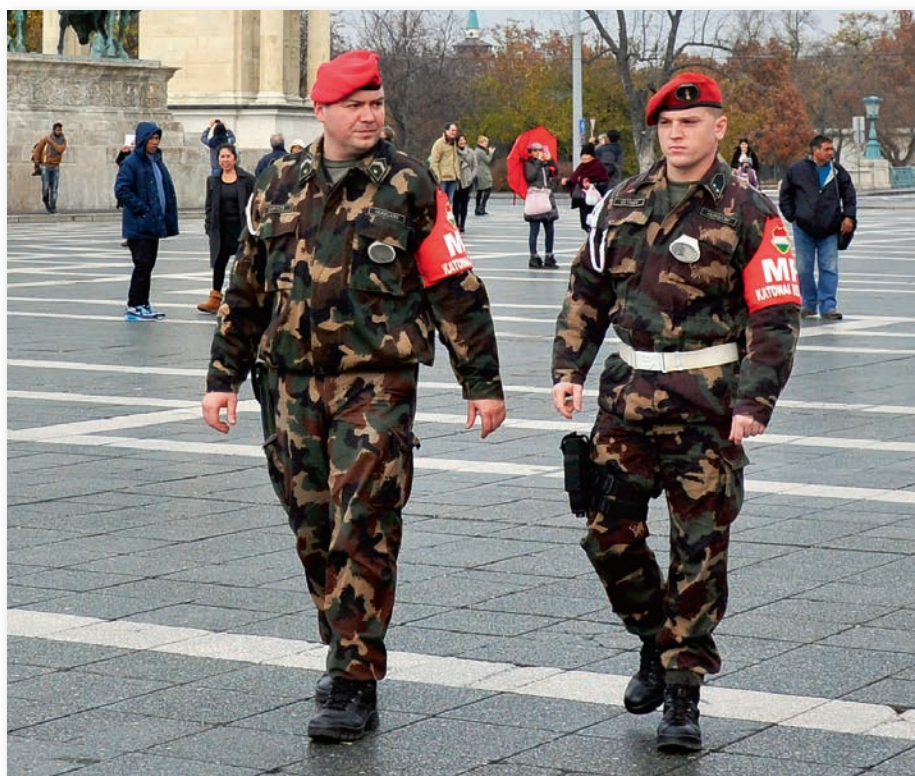
– A katonák nyilvános megjelenése nagyobb városainkban és Budapesten azért fontos, hogy a biztonságérzetet erősítsük a lakosságban. Ezért a katonai rendészek jelenlétére továbbra is számítani kell. Az emberek többsége ezt jó néven veszi: úgy látják, hogy katonáink támogatólag és megnyugtatóként vannak jelen a közterületeken. A magyar katonák egyik fő feladata, hogy e módon is Magyarország és az emberek biztonságát szolgálják. Ez sajnos a hibrid hadviselés időszaka, amikor különböző helyszíneken öngyilkos merénylők, magukat és másokat felrobbantva, a leggyengébb láncszemet, civileket támadnak. Maximális, százszázalékos biztonság nincs sehol a világban, a terrorveszély sajnos jelen van. A terrrorszervezetek bármikor elkövethetnek terrorcselekményeket, de törekednünk kell arra, hogy megakadályozzuk ezen cselekedeteket, és persze felszámoljuk a kiváltó okokat. Ez egy óriási kihívás, feladat és munka. A katonai szolgálat szerintem az egyik legszebb hivatás: miközben sokan csak saját magukkal

és saját karrierjükkel foglalkoznak, mindig vannak szerencsére olyan emberek is, akik a közösséget szolgálják. Ők a katonák, a rendőrök, az orvosok, a tanárok, akik a közösség érdekében magas színvonalú munkát végeznek nap mint nap. Úgy gondolom, ezt a sokszor áldozatos munkát, ezt a hivatást meg kell becsülnünk.

– **Évek óta halogatott kérdés a Magyar Honvédség haditechnikai korszerűsítése és ezzel összefüggésben a személyi felszerelések modernizációja. A 2016-os és 2017-es költségvetés milyen lépéseket enged meg ezen a téren?**

– Súlyos az elmúlt 25-26 év öröksége, részben a Magyar Honvédség folyamatos létszámcsökkentése, a haditechnikai eszközpark elöregedése és – sajnos – a nagyon kevés területen végrehajtott fejlesztés vagy modernizáció miatt. Talán csak a Gripenek számítanak nagy volumenű fejlesztésnek, de ennek is vannak komoly anyagi terhei, hiszen 2026-ig kell még fizetnünk a törlesztő részleteket, amely jelentős összeg az éves költségvetésünkben is. Szerencsére most már elérkeztünk oda, hogy a kormány, felismerve mindezt, egy nagyon komoly döntést hozott. A GDP 0,1 százalékaival évről évre növeljük a honvédelmi költségvetést, azaz az ország

védelmi kiadásait. Mi ezt szeretnénk hosszú távon fenntartani, a célunk részben az, hogy a NATO elvárásait teljesítsük, és ha a GDP közel 2 százalékát közép- és hosszú távon védelmi célokra tudjuk fordítani, abból már komoly fejlesztéseket tudnánk végrehajtani. Az első és legfontosabb lépés a katonák egyéni hadfelszerelésének korszerűsítése. Az egyenruhán és a fegyverzenen túl, a szükséges kiegészítő eszközökre is gondolok, a málmellénytől az esővédő kabátokon keresztül a málhazsákig, és az egyéb fontos, járulékos felszerelésekig. Természetesen közben arra is törekednünk kell, hogy a katonák ellátása is javuljon. Ezt követően el kell döntenünk, hogy a technikai modernizáció milyen irányokat vegyen. Döntés született arról, hogy a helikopterképességet fenn kell tartanunk, sőt nemzeti helikopterképességgé kellene fejlesztenünk. Ez azt jelenti, hogy miközben néhány Mi-17-es szállítóhelikoptert üzemidő-hosszabbítással felújítunk – hiszen ezek az eszközök még 2022-ig használhatók – eközben azon kell gondolkodnunk, mikor valósulhat meg újszerű vagy új eszközök beszerzése, amelyek a Magyar Honvédség szállító- és harcihelikopterképességét, ezzel együtt tűztámogató képességét is erősíteni tudják. Két

zászlóaljharccsoportot ajánlottunk fel a NATO-nak, haditechnikai értelemben is különböző elvárásokkal, ezeket szeretnénk teljesíteni. Meg kell vizsgálnunk, hogy az üzemidő-hosszabbításra, modernizációra váró légvédelmi eszközeinkre – a Kub rakétákra és a Mistral típusú komplexumainkra – milyen forrás jut az elkövetkezendő időszakban. Ezeket mind ütemezetten kell terveznünk. Gondoljunk csak a budapesti olimpia megrendezésének lehetőségére – amelynek ilyen összefüggései is lehetnek, hiszen légvédelmi eszközökre is szükség lehet az olimpia biztosításához – ezért ezeket az eszközöket is meg kell kezdenünk modernizálni, illetve lecserélni. Távlati céljaink között szerepel és komoly lépéseket is tettünk annak érdekében, hogy a magyar hadiipart megerősítsük. Az lenne a cél, hogy az ország védelmi képességének fenntartása szempontjából fontos haditechnikai eszközeinket itthon tudjuk gyártani. Ez sokszor elhangzott már, de most komoly szándék van erre: létrehoztunk egy közös tárcaközi hadiipari munkacsoportot a Nemzetgazdasági Minisztériummal és a Belügyminisztériummal együtt. Remélem, hogy hamarosan e téren is jelentős előrelépést tehetünk majd. A fejlesztések, a gyártói kapacitás megteremtése új munkahelyeket, az ország biztonságának erősödését, gazdasági növekedést, a Magyar Honvédség számára pedig modernebb eszközöket jelenthet.

– **Elvárásai szerint 2016-nak a társadalom felé történő nyitás évének kell lennie. Milyen módszerekkel kíván a tárca, a honvédség közelebb kerülni a leginkább fogékony korosztályhoz, a középiskolásokhoz és a felsőoktatásban részt vevő diákokhoz?**

– Ez egy stratégiai kérdés, hiszen amikor a költségvetésről, a Magyar Honvédség modernizációjáról beszélünk – és mindeközben nem nyitunk a társadalom felé, és nem mutatjuk meg, hogy mire vagyunk képesek, nem mondjuk el őszintén, hogy milyen bajaink vannak – akkor nem fogjuk tudni reálisan megindokolni, hogy miért van szükség valójában a honvédségre, és miért van szükség modern haditechnikai eszközökre, valamint a politika és a lakosság támogatására. A honvédelmi törvényben megfogalmazták: a honvédelem nemzeti ügy. Ennek megfelelően kell formálnunk a haza védelmének dolgait, hiszen az mindannyiunk közös ügye. Ez megmaradásunk záloga, fizikai értelemben is. Ezt kell megértetnünk a magyar társadalommal is, minél szélesebb körben. Nyitnunk kell a fiatalok, és azon emberek felé, akik érdeklődést mutatnak a katonasághoz kötődő sportágak iránt. Van erre kiváló magyar és nemzetközi példák is, amelyek szerint egy olyan tartalékos rendszert kell felépíteni, amelynek különböző fokozatai vannak. A legfontosabb, hogy fiatal-

jaink szívében és lelkében legyen ott a hazaszeretet: ha valakit, valamit szeretünk, azt védjük is. Az emberek alapvetően így működnek. Ha ezt még segítjük is, vagyis ha nyílt napokat tartunk a laktanyákban, iskolai csoportokat hívunk meg, amelyek tagjai találkozhatnak a katonákkal, megnézhetik, hogyan élnek, szolgálnak és élnek meg hivatásukat a mindennapokban, és mindez kellő mértékű tartalommal, a fiatal generáció számára vonzó és érdekes látványossággal is meg tudjuk tölteni, akkor felkelthetjük érdeklődésüket a honvédelem ügye iránt. Később ezekből a fiatalokból lehetnek szerződéses, hivatásos vagy akár tartalékos katonák is. Az a célunk, hogy létrehozunk egy Honvédelmi Sportszövetséget – hiszen ma is van 31 „Honvéd” nevet viselő sportegyesületünk –, amely az egyik bázist jelentheti ehhez. A középiskolásokat a sportágakon, a sportszövetséggen keresztül tudjuk megszólítani. Edzéslehetőséget, csapatépítést, különböző programokat szerveznék nekik, amelyekkel – amellett, hogy egészséges szemléletre neveljük, tanítjuk, képezzük őket – egyben lehetőséget teremtünk számukra, hogy szorosabban kötődhessenek a honvédséghez is. A másik feladat az önkéntes tartalékos rendszer új alapokra helyezése. A területvédelmi elvet szeretnénk visszahozni (lásd: Amerikai Egyesült Államok, Oroszország). A lokálpatrióta már csak a szűkebb értelemben vett környezete, családja, barátai, háza vagy a kertje miatt is jobban védelmezi, őrzi a saját értékközösségét. Elképzelésünk szerint egy-egy vidéki alakulatunkhoz kötődően felépítenénk helyi, vagy akár járási szinten különböző kisebb alegység-szervezeti elemeket, amelyek vészhelyzet esetén hivatásos tiszt vagy altiszt irányításával látnák el országvédelmi feladataikat. Egy érdekes és sokrétű alapkiképzés után – amelynek során elsajátítják a katonai alapismereteket – hétvégeken különböző továbbképzésekre adnánk lehetőséget nekik, ilyen módon szervezettebbé, aktívabbá téve a magyar honvédelem rendszerét, széles kapukat nyitva a társadalom egésze számára.

Sok munkánk van, de álljuk a sarat

ALKALMAZOTT TUDOMÁNY

AZ ELMÚLT KÉT ÉVBEN EGYRE TÖBBET LEHET HALLANI ÉS OLVASNI A HONVÉD VEZÉRKAR TUDOMÁNYOS KUTATÓHELYRŐL (HVK TKH). A HÁTTÉRBE DOLGOZÓ CSAPAT MUNKÁJÁNAK, A JELEN ÉS A JÖVŐ FELADATAINAK MEGISMERÉSÉBEN DR. BESENYŐ JÁNOS EZREDES, A SZERVEZET VEZETŐJE VOLT SEGÍTSÉGÜNKRE.

Dr. Besenyő János ezredes

A viszonylag új csoport tevékenységi körének komoly múltja van. A Honvéd Vezérkaron belül az 1950-es évektől kezdve működött hasonló jellegű kutatóhely. Azonban a 2000-es évek elején a Magyar Honvédség komoly

átalakításon esett át, így ez a szervezet is megszűnt, és tizenhárom évnyi csend következett. A tudományos élet megújításának szükségességét felismerve dr. Benkő Tibor vezérezredes, a Honvéd Vezérkar főnöke két esztendővel ezelőtt javaslatot tett a

nyokat, ország-ismeretőket, elemzéseket. Vannak nyílt és nem publikus anyagaink, előbbieket a hazai egyetemek, főiskolák is használják kiegészítő jegyzetként, kötelező vagy ajánlott olvasmányként – vázolja Besenyő ezredes a vezetésére bízott csoport prioritással bíró feladatait.

Miért olyan lényeges, hogy egy külszolgálatra készülő katonára tényekkel és adatokkal alátámasztott ismereteket is kapjon a fegyver mellé? A válasz logikus és nyilvánvaló.

– A misszióba tervezett katonák már jóval az indulás előtt kézhez kaphatnak olyan naprakész információkat, amelyek birtokában sokkal könnyebben végezhetik külföldi tevékenységüket. Éghajlat, kultúra, vallás, történelem, a szemben álló fegyveres felek motivációja és felszereltsége – mind olyan ismeret, amely jelentős mértékben megkönnyíti a felkészülést a külszolgálatra. A kutatóhely által összeállított ország-ismeretőből készítették fel a Közép-afrikai Köztársaságban működő ENSZ-műveletbe kiküldött katonáinkat is. A tőlük kapott visszajelzések rendkívül pozitívak, a kint szolgálók kivétel nélkül lényeges információkat tartalmazó, hasznos munkaként értékelték a kiadványt – sorolja az ezredes.

A jövőt tekintve talán a legfontosabb kontinens Afrika. Miután az elmúlt években egyre több szövetséges, NATO- és ENSZ-művelet zajlik a térségben, s ezek némelyikében magyar katonák is érintettek, a vezérkar kiemelten kezeli az adott országokról készült aktuális elemzéseket.

– Vannak, akik jelenleg azt mondják, Afrika annyira nem lényeges, hiszen a Magyar Honvédség csak kis létszámú kontingensekkel, illet-

HVK TKH létrehozására, s a Honvédelmi Minisztérium megadta erre a lehetőséget. Az MH Kiképzési- és Doktrinális Központ bázisán megteremtett kutatóhely számos funkciót lát el. Eredményeik némelyike bárki számára látható, de több olyan munkájuk is létezik, amelyekhez csak speciális engedéllyel lehet hozzájutni. Ha röviden kellene összefoglalni rendeltetésüket, a kutatóhely szakemberei a Magyar Honvédség feladatainak ellátását tudományos háttérmunkával támogatják. Ebbe a körbe a csapatkiképzéssel kapcsolatos kutatómunkától kezdve a tapasztalatok feldolgozásáig gyakorlatilag minden beletartozik. Egyik legfontosabb tevékenységük az, hogy tudományosan alátámasztott, naprakész információkkal álljanak a vezérkar, illetve a minisztérium rendelkezésére.

– Kiemelt kutatóterületünk a hadtudomány, a biztonságpolitika, a migráció, valamint a honvédség, ezeken belül is a vezérkar számára napi aktualitással bíró témák. Ezért készítünk különböző ország-tanulmá-

HÁTTÉRELEMZÉSEK, PROGNÓZISOK

A munka fontossági sorrendjét természetesen a globális aktuálpolitikai események és a hazai, elsőbbséget élvező feladatok szabják meg. Besenyő ezredes a tudományos alaposággal elvégzett elméleti munka gyakorlati hasznosítására hívja fel a figyelmet.

– Elsősorban azon földrajzi területek szociális, gazdasági, vallási, kulturális, hadászati és politikai hátterével foglalkozunk, ahol a Magyar Honvédség is jelen van, vagy Magyarország valamilyen módon érdekelt az adott régióban. Egyik, most készülő könyvünket például a kurdokról írjuk, hiszen a magyar katonák éppen kurd területen szolgálnak Irakban. Ahhoz, hogy az ottani tevékenységünket mindenki megalapozottnak tekintse, a katonáknak rengeteg háttér-információra van szükségük a területről és az ott lakókról egyaránt – jegyzi meg a kutatóműhely vezetője.

ve egy-egy tanácsadóval, szakértővel vesz részt az ottani műveletekben. Ha azonban a jövőt próbáljuk meg modellezni, azt látjuk, hogy a kontinens országaiban zajló események globális hatást válthatnak ki. Azért is kell foglalkoznunk Afrikával, mivel a kutatóhely egyik feladata az, hogy a magyar katonai vezetés számára olyan elemzéseket készítsen, amelyre a közeljövőben lehet szükség. Ezt figyelembe véve tudnak a vezetők minden részletre kiterjedő előzetes elgondolásokat és stratégiát kialakítani. Egyik legfrissebb projektünk például a Közép-afrikai Köztársasággal foglalkozik; ilyen jellegű munka húsz éve semmilyen nyelven nem jelent meg. Éppen ezért a Szegedi Tudományegyetem Frankofón Egyetemi Központtal közösen kiadtuk a könyv francia nyelvű változatát is, amelyre már most nemzetközi igény jelentkezik. Készítettünk hasonló kiadványokat Egyiptomról, Szudánról, Kongóról, Csádról, Líbiáról, tehát valamilyen olyan országról, ahol magyar katonák vagy magyar érdekeltségek

vannak. De említhetem jó példaként Malit is, amelyet önmagában nem lehet értékelni, szükséges hozzá a régióban zajló események ismerete. Ugyanez a helyzet Nigériával, amely a Boko Haram miatt került a figyelem középpontjába. Elkészítettük az afrikai terror- és szakadárszervezetekről szóló kiadványunkat is, amely hatvannégy ilyen jellegű csoporttal foglalkozik, a lehető legtöbb aspektusból világítva meg tevékenységüket. Ezt is hiánypótlónak tekinthetjük, hiszen a nemzetközi piacon nincs jelenleg hasonló anyag. Hogy mennyire fontos munkáról van szó, azt jelzi az is, hogy a szegedi kollégákkal közösen ezt a kiadványunkat is megjelentetjük francia nyelven, s már folynak a tárgyalások az angol nyelvű változatról is – foglalja össze a kutatások okait Besenyő ezredes.

CSAPAT A CSAPATOKÉRT

Egy kiadvány megszerkesztése, az azt megelőző kutatói munka természetesen több szakértőt igényel.

– Nincs olyan emberünk, aki ne szolgált volna misszióban, így nem mondhatja ránk senki, hogy nem tudjuk, miről beszélünk. Jelenleg tizenkét belső munkatársunk van, nyolcan folytatunk tudományos kutatásokat. Szinte valamennyien tanítunk civil és katonai intézetekben. Ez a tudás és tapasztalat azonban önmagában még kevés lenne egy átfogó elemző kiadvány megjelentetéséhez. Komoly térképészeti munkára van például szükség, ebben az MH Geoinformációs Szolgálat szakemberei vállalnak oroszánrészt. A kutatóhely belső munkatársai mellett külsős kutatóink is vannak; ők részben önkéntes műveleti tartalékosok, részben már nyugállományú, ám aktív korukban tudományos területen dolgozó munkatársak, akik akkora tapasztalattal rendelkeznek, hogy tudásukat vétek lenne nem felhasználni. Közéjük tartozik professzor dr. Szabó Miklós altábornagy, dr. Gáspár Tibor vezérőrnagy, dr. Kis-Benedek József ezredes, dr. Földesi Ferenc ezredes – csupa olyan személyiség, akik az elmúlt évek során kiemelke-

dő szakmai munkájukkal hívták fel magukra a figyelmet. Megemlítem gyakornoki programunkat is, melyet cseppet sem veszünk félvállról. Sok helyről jönnek hozzánk a fiatalok: többek között az ELTE, a Corvinus, a Szegedi Tudományegyetem, a Pécsi Tudományegyetem, a Debreceni Tudományegyetem, a Veszprémi Egyetem hallgatóit fogadjuk. Hat hétig dolgoznak és kutatnak nálunk, a program zárásaként pedig egy minden szempontból elfogadható cikket kell leadniuk, amelyet meg is jelentetünk – mondja a kutatóhely vezetője.

A HVK TKH bizonyos szempontból egyfajta koordináló szerepet is betölt a Magyar Honvédség hasonló műhelyeinek mindennapjaiban.

– Az alakulatoknál működő tudományos kutatóhelyek tevékenységét is megpróbáljuk segíteni. Nem feladatot adunk, inkább irányt mutatunk. Szorosan együttműködünk ezen szervezetek kutatóival is, hiszen a saját kutatási területeikre ők látnak rá jobban, míg mi – a vezérkar révén – a stratégiai szegmensekkel tudunk jobban foglalkozni – hangsúlyozza az ezredes.

Az aktuális események elemzése miatt óhatatlanul felmerül a kérdés, befolyásolja-e a politika, a tematizált közélet a kutatóhely működését? Besenyő ezredes határozott nemmel felel, s rögtön a talán leghangsúlyosabb példával világítja meg a hátteret.

– Jelenleg egy migrációs könyvön dolgozunk, ezen a területen ugyanis rengeteg félreértés és téves információ kering. Sokan nem tudják a megfelelő kifejezéseket használni, keverik a migráns, gazdasági migráns, menekült szavakat, s ez kényes szituációkban nem szerencsés dolog. Mi nem szociológiai vagy civil szempontból közelítünk a témához, hanem biztonságpolitikai alapon, hazai szemszögből, amely természetesen érinti a Magyar Honvédség és a belügyi szervek tevékenységét is. Olyan témákat is feldolgozunk, amelyekkel eddig nem nagyon foglalkoztak. Ilyen például a magyarországi migránspolitika az arab sajtó tükrében, a migránsútvonalak, az embercsempész-hálózatok, a migráció gazdasági kihatásai, annak szociális és humanitárius vetülete, valamint a migráció és a terrorizmus kapcsolata. A téma rendkívül fontos, ahogyan a feldolgozása és a félreértések tisztázása is az. Igyekszünk olyan anyagot összeállítani, amely megtalálja a szakmai középutat a két véglet között, hiszen a migrációs jelenséget többnyire vagy elbagatelizálják vagy démonizálják. Ennek a korrekt szakmai hozzáállásnak az alapfeltétele, hogy távol állunk minden politikai érdektől vagy ideológiától. Feladatunk kizárólag arra korlátozódik, hogy szilárd szakmai alapokon nyugvó elemzésekkel segítsük a Magyar Honvédség és a

Honvédelmi Minisztérium munkáját. Csak olyan dolgokkal foglalkozunk, amelyek tényekkel és információkkal alátámaszthatók – mutat rá a főtiszt.

A SIKER TITKA

A kutatóhely eddigi legnagyobb sikerét a közelmúltban érte el, az Iszlám Állam című elemzőkönyvvel. A könyv négy szerzője közül ketten (Besenyő János és Vogel Dávid) a kutatóhely állandó munkatársai, Prantner Zoltán külsős kutató, Speidl Bianka pedig (aki az MH Civil-katonai Együttműködési és Lélektani Műveleti Központnál dolgozott) jelenleg a Migrációkutató Intézet vezető kutatója. A könyv februárban kiadott 2500 példányát rekordidő alatt kapkodták el, s mivel igény továbbra is mutatkozik iránta, a Kossuth Kiadó a második kiadásban további 3000 kötetet dobott piacra. Hogy miért lett ennyire kelendő? Besenyő ezredes szerint több oka is van.

– Az aktualitásán túl, rendkívül szigorú kritériumok alapján megírt tudományos munkáról van szó, rengeteg jegyzettel és hivatkozással. Mindezek mellett (vagy ellenére) a közérthetőséget és az olvashatóságot is szem előtt tartottuk. A legfontosabb kulcs a sikerhez azonban az volt, hogy – szemben a hazai forgalmazásban is keringő néhány külföldi kötetrel – mi speciálisan hazai szemmel vizsgáltuk az Iszlám Államot. Egy hazai szerző képes arra, amire egy külföldi nem: a magyar társadalom szempontjából, az itthoni aktuális eseményeket, sőt, a Magyar Honvédség iraki misszióját is figyelembe véve alakítja ki szakmai álláspontját. Volt olyan kiadó, amelyik azt mondta, ebből 500 példányt sem lehet eladni Magyarországon. Másfél hónap alatt rácáfoltunk erre az állításra. Ezt a szintet szeretnénk tartani. Jól meghatározott ütemterv szerint dolgozunk, két évre előre tervezünk, ám természetesen felkészültünk a váratlan feladatokra is. Sok munkánk van, de álljuk a sarat – zárja a beszélgetést Besenyő János ezredes.

ÚJABB JAK-130-ASOK AZ OROSZ HADSEREGBEN

Az orosz védelmi minisztérium és az Irkut vállalat között született megegyezés alapján újabb 30 darab Jak-130 szuperszonikus kiképző és könnyű támadó repülőgépet állít hadrendbe az orosz légierő. Az elsősorban haladó kiképzési feladatokra használt repülőgépeket 2018-ig kell leszállítania a vállalatnak. A szerződést Jurij Boriszov védelmiminiszter-helyettes és Oleg Demcsenko, az Irkut vezérigazgatója látta el kézjegyével. A kétszemélyes repülőgép kilenc függesztőponton összesen 3000 kilogramm fegyverzetet képes hordozni. A típust Oroszország mellett Algéria, Banglades és Fehéroroszország légierője tartja hadrendben.

bmpd.com

FELÚJÍTOTT APACHE-OK

Az amerikai védelmi minisztérium bejelentette, hogy a Boeing 117 darab használt AH-64D Apache Longbow harci helikoptert alakíthat át a legfejlettebb, AH-64E Guardian változatra. Az amerikai hadsereg egyébként azt tervezi, hogy a teljes Apache-flottáján végrehajtatja ezt a modernizálást. A most bejelentett átépítési program összköltsége – a logisztikai, oktatási, kiképzési és támogatási csomaggal együtt – eléri az 1,5 milliárd dollárt. A helikopterek új, digitalizált pilótafülkét, radar- és elektronikai önvédelmi rendszereket is kapnak az erősebb hajtóművek mellé.

flightglobal.com

SZINGAPÚRI FEJLESZTÉSEK

Szingapúr haditengerészete számára készül a hazai fejlesztésű és építésű, partvédelmi feladatokra optimalizált Independence-osztály. Ennek második hajóját, a PRR SOVEREIGNTY-t nemrég bocsátották vízre. A tervek szerint a hadrendbe állítandó nyolc, digitális felderítő, kommunikációs és fegyverzetkezelő rendszerekkel felszerelt egységgel a most használt Fearless-osztályt váltják le. Az új hajótípus fő fegyverzete egy 76 milliméter űrméretű automata ágyú, egy 25 milliméteres gépágyú, négy géppuska és 12 kis hatótávolságú MICA légvédelmi rakéta, függőleges indítókonténerben elhelyezve. A nyolc új úszóegységet 2020-ig veszi majd át a szingapúri haditengerészet.

defensenews.com

AKTÍV VÉDELEM HARCKOCSIKNAK

Az amerikai tengerészgyalogság tervei szerint hamarosan aktív védelmi rendszereket szereznek be a fegyvernem M1A1 Abrams nehéz harckocsijai számára. A tengerészgyalogosok elsőként az izraeli RAFAEL gyár Trophy rendszerét tesztelik, amellyel kapcsolatban már többvényi, éles bevetések során gyűjtött

adat áll rendelkezésre. Egyelőre azonban nincs szó az összes Abrams felszereléséről a Trophy-val; az amerikaiak saját tapasztalatot kívánnak szerezni egy már bevált technika használatával kapcsolatban, segítendő a hazai fejlesztéseket. A tervek szerint még legalább négy hasonló eszközt próbálnak ki, mielőtt végleges döntés születik a teljesen saját fejlesztésről, avagy egy már meglévő megoldás megvásárlásáról és rendszerezéséről.

marinecorpstimes.com

ÚTRA KÉSZEN

Április 14-én első alkalommal indították be az ausztrál királyi haditengerészet légvédelmi feladatokra optimalizált RAN HOBART rombolójának főhajtóművét. A spanyol Álvaro de Bazán-osztályú fregattok áttervezésével kialakított ausztrál romboló meghajtásáról két, egyenként 7576 lóerős, 16 hengeres dízelmotor gondoskodik, s ezeket szükség esetén két 23 500 lóerős gázturbina egészíti majd ki. A dízelmotorokkal takarékosabb lesz a hajózás, míg harchelyzetben a két gázturbina révén biztosítható a 6250 tonna vízkiszorítású romboló legalább 28 csomós (52 km/h) csúcsebbsége. A tervek szerint az AEGIS-rendszerrel és RIM-66 Standard 2-es légvédelmi rakétákkal is felszerelt hajóegységből három épül. *news.usni.org*

ÖTSZÁZ ÚJ TEREPJÁRÓ

Az év végétől kezdve 500 könnyű, páncélozott terepjáró járművet vehet át a kanadai hadsereg. A felderítési, járőrözési, erővédelmi és csapat szállítási feladatokra optimalizált, 4×4-es meghajtású, gumikerekes, TAPV típusú járműveket a Textron Canada fejlesztette ki, és gyártja. A tervek szerint a TAPV-kből 24 támaszpontra jut majd. Kanada két (általános csapat szállító és felderítő feladatokra optimalizált) változatot vásárolt meg. A közel 19 tonnás járművek védelmét páncéltörő rakéták, gránátok és improvizált robbanótestek ellen alakították ki, de követelmény volt a nagyfokú terepjáró képesség is. A TAPV-ből egyszerre négy fér el a CC-177 Globemaster III nehéz szállító repülőgép fedélzetén.

defensenews.com

NEMZETKÖZI GYAKORLATOK

Az MH KFOR Kontingens 14. váltásának katonái több nemzetközi gyakorlaton is helytálltak Koszovóban. A Stalwart Strike elnevezésű erőpróbán a magyar Delta század a Keleti Többnemzeti Harcsoport (MNBG-E – Multinational Battle Group-East) amerikai, lengyel és német alegységeivel a különböző tömegkezelési módszereket hangolta össze. A FOX II. nevű megmérettetésen pedig a portugál–magyar közös harcászati tartalék zászlóalj (KTM – KFOR Tactical Reserve Manoeuvre Battalion) alárendeltségébe tartozó magyar Charlie század a portugál alegység teljes műveleti készenlétének elérésében segédkezett.

Kép és szöveg: Bű Csaba hadnagy

ÚJ TÖRZSFŐNÖK AZ EUFOR ÉLÉN

Külszolgálatát végeztével, búcsúzott a bosznia-hercegovinai EUFOR ALTHEA kötelékétől Mihócza Zoltán dandártábornok, aki 2015. április 30. óta volt a tizenhat nemzet alkotta békefenntartó misszió törzsfőnöke. A beosztás átadás-átvétele alkalmából rendezett szarajevói ünnepségen Friedrich Schrötter vezérőrnagy, az EUFOR parancsnoka méltatta a dandártábornok szolgálata alatt elért eredményeket. Huszár János vezérőrnagy, az MH Összhaderőnemi Parancsnokság megbízott parancsnoka pedig egy kitüntetés átadásával köszönte meg a leköszönő törzsfőnök munkáját. Az EUFOR ALTHEA misszió új törzsfőnöke Sáfár Albert dandártábornok lett.

Snoj Péter; fotó: Dévényi Veronika

GITÁRKONCERT A BÉKEFENNTARTÓKNAK

Koszovói békefenntartóknak adott nagyszerű koncertet Mester Sándor gitárművész, aki az elmúlt 10 év alatt megtartott 800 fellépésével Közép-Kelet-Európa legaktívabb klasszikus gitárvirtuózának számít. Előadásaival egyfajta kulturális missziót is folytat, művészi hitvallása szerint ugyanis a klasszikus zenét mindenki számára elérhetővé kell tenni. A Novo Selo-i táborban a magyar és a külföldi katonák előtt megtartott koncerten Mester Sándor a klasszikus zene több mint 600 évet átfogó repertoárjából adott elő műveket.

Kép és szöveg: Bű Csaba hadnagy

VÉRADÁS CIPRUSON

Az ENSZ Ciprusi Békefenntartó Misszió (UNFICYP) mandátuma értelmében az ENSZ-katonáknak fő feladataik – a harcok kialakulásának megakadályozása és a béke fenntartása – mellett a lakossággal történő kapcsolattartásra, együttműködésre, valamint a példamutatásra is hangsúlyt kell fektetniük. Utóbbi célokat is jól szolgálta a ciprusi Nemzeti Gárda laktanyájában megrendezett közös véradó akció, amelynek keretében az UNFICYP-kontingens huszonöt tagja – köztük hat magyar –, illetve helyi katonák adtak önkéntesen vért.

Kép és szöveg: Csatári Zoltán alezredes

HAZATÉRTEK AFRIKÁBÓL

Sikerekkal és tapasztalatokkal gazdagodva tértek haza a Közép-afrikai Köztársaságból az ENSZ többdimenziós integrált stabilizációs műveletében (MINUSCA) küldetésüket teljesítő magyar békefenntartók. Hazánk váltásonként négy fővel járul hozzá a misszió katonai komponenséhez. A hazatérők közül két törzstiszt a műveleti központban látott el szolgálatot, két megfigyelő pedig az ország fővárosától, Banguitól távolabbi helyszíneken vett részt járőrfeladatokban. Eredményes missziójuknak is köszönhető, hogy 2015 novembere óta sokat javult a biztonsági helyzet az országban, főként annak fővárosában.

Kép és szöveg: honvedelem.hu

LIBANONI TŰZOLTÁS

Az ENSZ Libanoni Békefenntartó Missziójában szolgáló magyar törzstisztek tűzoltási gyakorlaton vettek részt az osztrák tűzoltócsoporthelyén. A felkészítés során megismerkedtek a különböző típusú tűzoltó-készülékek, illetve a tűztakaró szakszerű használatával. Az osztrák szakemberek segítségével átismételték a szabad és a zárt térben leggyakrabban előforduló tüzek oltása során betartandó rendszabályokat, gyakorolták az oltás biztonságos végrehajtását. Zárásként az osztrák tűzoltók bemutatott tartottak az általuk használt járművekkel és eszközökkel.

Kép és szöveg: Kisgyörgy Sándor százados

Távol még az igazi béke

POLITIKAI SAKKJÁT SZMA

A FEBRUÁR VÉGÉN KEZDŐDÖTT SZÍRIAI TŰZSZÜNET CSUPÁN „HASZNOS HOZADÉKA” A STRATÉGIAI SZINTEN TÖRTÉNT VÁLTOZÁSOKNAK. A VISZÁLY KÜLSŐ ÉS BELSŐ SZEREPLŐINEK AKÁR HOSSZABB TÁVON IS MEGFELELHET EGY ALACSONY INTENZITÁSÚ KONFLIKTUS FENNMARADÁSA – VALÓDI BÉKE NÉLKÜL. MINDERRŐL CSIKI TAMÁS, A NEMZETI KÖZSZOLGÁLATI EGYETEM STRATÉGIAI VÉDELMI KUTATÓINTÉZETÉNEK MUNKATÁRSA BESZÉLT MAGAZINUNKNAK.

Az ideiglenes tűzszünet létrejöttéhez nagyhatalmi, azaz amerikai és orosz érdekek is fűződtek. Oroszország elérte stratégiai céljait: a 2015 szeptemberében elkezdett légi offenzívájával és más katonai lépésekkel megerősítette az Aszad-rezsimet. E folyamat eredményeként 2016 elejére más tárgyalópozícióba kerültek az érintett felek. Ez teremtette meg a lehetőséget arra, hogy Oroszország is „belemehessen” egy megállapodásba. Emellett a szíriai szereplőkre komoly nyomás nehezedett a konfliktusban érintett más országok részéről is, egy rendezési terv elfogadása érdekében.

– A tűzszünetet „brókerként” összehozó Amerikai Egyesült Államok és Oroszország mellett meg kell említeni az európai szereplőket: a fegyvern nyugvása vagy legalábbis a harcok csendesedése ugyanis mindenekelőtt európai igény. A menekültáradat megállítása, amelyhez az összecsapások intenzitásának csillapodása és a humanitárius segélyek Szíriába juttatása szükséges, elsősorban európai és nem amerikai érdek. S ez még akkor is igaz, ha az elmúlt évek eseményei (a mélyülő polgárháború, a humanitárius és a menekültválság) rávilágítottak arra, hogy e tekintetben nem beszélhetünk az Európai Uni-

óról vagy Európáról, mint egységes tárgyalópartnerekről, és szó sincsen közvetlen és eredményes európai válságkezelési képességről. Inkább csak egyes európai országok, így Németország, Nagy-Britannia vagy Franciaország emelhetők ki, mint fontos és befolyással rendelkező, ám a Közel-Keleten csupán korlátozottan cselekvőképes szereplők – mondta Csiki Tamás.

A 2015-ös orosz beavatkozás elsődleges célja az akkori katonai értelemben erősen kivérzett Aszad-rezsim megmentése volt. E cél köré alkotta meg az orosz vezetés azt a narratívát, amely az Iszlám Állam és

szélesebb értelemben a nemzetközi terrorizmus elleni fellépés jegyében igyekezett eladhatóvá tenni a nyílt orosz katonai beavatkozást. Az orosz katonai támogatás először stabilizálta a kormányerőket, lélegzethez juttatva a rezsimet, majd megfordította a műveletek kimenetelét. Az Iszlám Állam elleni fellépés legitimitációja ugyanakkor a tűzszünet bejelentése és magyarázata esetében is nyomon követhető: mert ugyan fegyvernagyvadás van, de azért az Iszlám Állam és az al-Nuszra nevű szélsőséges szervezet ellen továbbra is folytak és folynak a katonai műveletek.

– A tűzszüneti megállapodással és életbe léptetésével kapcsolatban a szakértők erősen megosztottak voltak. Sokan szkeptikusan azt várták, hogy a gyakorlatban nem fog működni, hiszen Szíriában több mint 100 nem állami szereplő, fegyveres csoport tevékenykedik, s mindegyikükre nehezen lehet rákényszeríteni az egyezmény betartását. Nem is beszélhetünk teljes tűzszünetről, sokkal inkább csak mérsékelt, időszakos, földrajzi területenként és időben is változó fegyvernagyvadásról. A damaszkuszi idő szerint február 27-én 0 órakor kezdődött tűzszünet azonban – a kezdeti negatív várakozásokra rációfolva – elkezdődött, a harcok üteme és intenzitása is csökkent. Az Aszad-rezsim ugyanakkor ezt az időszakot a kezdetektől fogva egyre nyíltabban a különböző kormányellenes fegyveres csoportok elleni hadviselésre használja fel. Nem olyan nagyarányú műveletek-

Szíriában is a gyerekek szenvednek a legtöbbet a háborútól.

re kell gondolni, mint amilyeneket korábban indítottak, de a repülőgépekkel, helikopterekkel végrehajtott légitámadások, a kisebb kormánycsapatok folyamatos offenzívái olyan területeken (Homsz, Hama, Idlib, Aleppo, Damaszkusz, Deraa) is folynak, ahol az Iszlám Állam, az al-Nuszra vagy más, szélsőséges szervezetek nincsenek is jelen. Szó sincs tehát arról, hogy a részt vevő felek letették volna a fegyvert és béke köszöntött be: a harcok kisebb intenzitással és területen, de tovább zajlanak. A kormányerők folytatják a számukra fontos célok katonai erővel történő elérését. A stratégiai pontok megszilárdítása, a jelentős utánpótlási vonalak biztosításának megoldása komoly harcokkal jártak a közelmúltban, sőt jelenleg is, bár kétségtelen, hogy a nyugati média

számára immár kevésbé látható módon – mutatott rá a kutatóintézet munkatársa.

– A tűzszünet melletti egyik legfontosabb érv a humanitárius segélyek eljuttatása volt olyan városokba, ahol gyakorlatilag már hónapok óta folyt a háború. Azonban ez is csak részben történt meg, ugyanis ma éppúgy akadályozzák a segélyek eljuttatását, mint eddig. Az a fajta játék, hogy melyik térségben mikor, melyik városokat engedjük fellélegezni, a tűzszünet napjaiban is ugyanúgy zajlik tovább, mint azt megelőzően – tette hozzá Csiki Tamás.

– Mindenkinek, a Szírián belüli és kívüli szereplőknek egyaránt az az érdeke, hogy a konfliktus ne lángoljon fel ismét olyan mértékben, miként az tavaly ősszel történt. Oroszország például csökkentette katonai jelenlétét, amelynek fő oka az orosz belpolitika és gazdaság helyzete. Amíg az Aszad-rezsim áll, addig Vlagyimir Putyinnak sem fűződik érdeke a harcok eszkalálódásához. Az Egyesült Államoknak sem most, az elnökválasztás évében, sem pedig összességében nem lehet célja a harcok kiújulása. Ráadásul az amerikai figyelem most inkább Irakra – Moszul tervezett visszafoglalására – összpontosul. Európának egyértelműen nem jönne jól a konfliktus intenzitásának növekedése, hiszen az újabb jelentős menekülthullámot gerjesztene. Emiatt Törökország is a csendesebb harci cselekmények-

Az alavi közösségekben Aszad elnök népszerűsége szinte töretlen.

A stratégiai útvonalak biztosítása létfontosságú a kormány számára.

ben érdekelt, hiszen egy intenzívebb menekültválság őket is komolyan érintené. Ankara amúgy is nehéz helyzetben van, hiszen a konfliktus kezdetétől nyíltan hirdetett stratégiai célját, Aszad elnök távozását nem érte el. Sőt, az elmúlt egy-másfél év eseményei még csak nem is abba az irányba mutatnak, hogy ez a török célkitűzés realitássá válhat – jegyezze meg Csiki Tamás.

Ennél is komolyabb kihívás számukra a kurd kérdés – mind Szíriában, mind Törökországon belül. Ha kialakulna egy, az iraki kurd tartományokhoz hasonlóan stabil, de facto autonóm kurd terület Szíria északi, a török határ melletti részén, az igazán nagy problémát jelentene a török kormány számára. Eppen ezért sem lenne tehát okos lépés részükről, ha a konfliktus eszkalálódását próbálnák

elérni. Az Aszad-kormány bukásakor ugyanis nyilvánvalóan számolni kellene egy kurd terület létrejöttével is a szomszédban, amely ugyan nem jelentene feltétlenül önálló kurd államot, de az észak-iraki Kurdisztáni Regionális Kormányzat létrejöttét követően újabb jelentős lépés lenne a kurdok hatalmi bázisának kiszélesítésében. Mindezen ismervek alapján tehát a befejezetlenség, a „zavarosban halászás” lehetősége minden szereplő, valamennyi érintett számára megfelelő forgatókönyv.

Így pedig valószínűleg az lesz a szíriai stabilizáció ára, hogy el kell fogadni: Basszár el-Aszad elnök hatalmon marad – akár tetszik ez a Nyugatnak, akár nem, akár van Szírián belül belpolitikai legitimitása a jelenlegi szír vezetésnek, akár nincs. Nyilvánvaló, hogy egy ponton Európa és az Egyesült Államok döntésre kényszerül: egy stabil, működő rendszert és valamelyest rendet látna szívesebben Szíriában, vagy továbbra is ragaszkodik egy új politikai vezetés megjelenéséhez, ami fenntartaná a jelenlegi konfliktust és így nem állíthatná helyre a szír államhatalom működőképességét sem.

– Nem gondolom, hogy Aszad elnök képes lesz belátható időn,

A kormányerők kisebb műveletei, területfoglalásai folyamatosak.

mondjuk 5-10 éven belül ismét Szíria egész területét a kormánya fennhatósága alá vonni, s bár jogi értelemben talán nem fog Szíria széthullani sem, a gyakorlatban már megtörtént az ország több részre szakadása. A legtöbb, ami elérhető tehát, hogy a partmenti, a kormányt támogató alavi lakosság legnagyobb részét, s egyben a gazdaságilag életképes terület döntő többségét jelentő országrészt a kormány ellenőrzése alatt tartja, s képes lesz ott kiépíteni és stabilizálni egy működőképes államot – választa a lehetséges forgatókönyvet a kutató.

Persze izgalmas kérdés, hogy mi történne a fennmaradó részekkel? Egy stabil, működőképes, Törökországgal és az iraki, már gyakorlatilag magas fokú önállóságot élvező kurd területekkel határos szíriai kurd autonóm terület kialakulása a Nyugat és az Egyesült Államok számára kívánatos lenne. Viszonylagos rendet és kiszámíthatóságot (hovatovább a menekültek megfelelő ellenőrzésének gyakorlati megoldását) hozhatna ebben a határtérségben. Ugyanakkor a török vezetés számára a kurdok ilyen mértékű megerősödése teljességgel elfogadhatatlan.

Az év hátralévő időszakától inkább az alacsony intenzitású konfliktus tartósítását, az Aszad-rendszer lassú, fokozatos megerősödését és ezzel párhuzamosan az ellenzéki erők visszaszorulását várja a kutató. Ha a szír elnök elfogadja, hogy fennmaradhatnak a kormány ellenőrzése alól kicsúszott területek, illetve nem mozdul el egyértelműen egyik irányba sem a katonai erőegyensúly, akkor ez a csendes háború még sokáig elhúzódhat. Ezt segíti elő az is, hogy az Egyesült Államok Közel-Kelet politikáját, stratégiai céljait Barack Obama elnöksége alatt a terrorizmus elleni fellépés és Izrael állam biztonsága, katonai fölényének fenntartása határozta meg. Ennek megfelelően az elsődleges szempont az iráni nukleáris programról szóló tárgyalások elindítása és sikeres befejezése volt. Ez pedig nagyon sok más fontos elképzelést, válságmegoldást felülírt. Emiatt nem várható az sem, hogy rendteremtési céllal amerikai erők jelennének meg Szíriában, miként az sem, hogy Szaúd-Arábiát és Iránt olyan lépések megtételére – nevezetesen a konfliktusba történő nyílt, katonai beavatkozásra – bírják, amit ez a két ország egyáltalán nem akar.

Hosszú, elhúzódó polgárháborúra kell felkészülni.

HAZATÉRŐK KÖSZÖNTÉSE

Visszafogadó ünnepségnek adott otthont az MH 86. Szolnok Helikopterbázis, ahol az ENSZ Ciprusi Békefenntartó Misszió (UNFICYP) magyar kontingense 37. váltásának egy év külszolgálatból hazatért katonáit köszöntötték. Az MH Összhaderőnemi Parancsnokság vezetése nevében Lamos Imre dandártábornok, helyőrségparancsnok mondott köszönetet a katonáknak szolgálatukért. Hangsúlyozta, hogy a műveleti területen, a misszió egésze alatt egy szervezetet, egy csapatot alkottak, szem előtt tartották az UNFICYP-küldetés célját, példás együttműködésben hajtották végre a közös feladatokat más nemzetek képviselőivel. Az ünnepség végén a kiemelkedő munkát végzők elismerést vehettek át.

MH 86. SZHB; fotó: Juhász Mariann zászlós

GYŐRI „TÜZESET”

„Ketten megsérültek, amikor tűz ütött ki az MH 12. Arrabona Légvédelmi Rakétaezred laktanyájában, az üzemanyagkútnál; a töltőállomáson vélhetően műszaki hiba miatt kapott lángra egy gépjármű.” Ez volt a forgatókönyve annak a módszertani bemutatónak, amelyen a győri ezred kijelölt állománya egy szimulált katasztrófavédelem kezelését gyakorolta. Az elméleti és gyakorlati elemekből álló foglalkozás leglátványosabb momentuma fiktív katasztrófavédelem szemléltetése volt az üzemanyagkútnál; ezt a Győr-Moson-Sopron Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság kiérkező tűzoltóegysége tette még inkább életszerűvé.

Kép és szöveg: Cseszreginé Csekei Judit százados

SIKERES VEZETÉSI GYAKORLAT

Osztályba soroló vezetési gyakorlatot hajtott végre az MH 43. Nagysándor József Híradó- és Vezetéstámogató Ezred kijelölt állománya a Székesfehérvárhoz közeli MH Bakony Harckiképző Központ lőterén, a kiképzési pályán. A résztvevők a foglalkozás első napján átfogó képet kaptak a baleset- és munkavédelmi ismeretekről, a technikai eszközök sajátosságairól; átismételték a legfrissebb KRESZ-szabályokat, majd az Alba Regia laktanya területén kiépített pályán megismerkedtek a járművek kiszolgálásával és vezetésével. A felkészülés vizsgával zárult. Ezt követően került sor a gyakorlatra, amelyet az állomány balesetmentesen és magas színvonalon hajtott végre.

Kép és szöveg: Vizinger Diána hadnagy

NATO-SZOLGÁLATRA KÉSZEN

Tartós külszolgalatra készülő katonák részére tartottak békeműveleti felkészítést Szolnokon, az MH Béke-támogató Kiképző Központban. Az elméleti és gyakorlati foglalkozásokból álló egyhetes kiképzésen részt

vevők elsajátították a békefenntartás alapjait, illetve felfrissítették az irányú ismereteiket. Felkészülésük kiemelt feladata volt a lökészség szinten tartása; ennek megfelelően az általános lökiképzési foglalkozáson pisztollyal és gépkarabéllyal is végrehajtották az 1. és a 2. számú békeműveleti lögyakorlatot. Velük együtt teljesítették az erre az időszakra tervezett lövészetüket a külszolgalatra jelöltek felkészítését végző kiképző központ katonái is.

Kép és szöveg: Galambos Sándor

ÁTJÁRÓ-NYITÁS HARCKOCSIVAL

A T-72-es harckocsik kevésbé közismert képességei közé tartozik a robbanó műszaki záruk leküzdése. Ezt gyakorolták a tatai MH 25. Klapka György Lövészandár harckocsi-zászlóaljának katonái az alakulat szomódi gyakorlóterén. A foglalkozáson a kezelőszemélyzetek elsajátították a harckocsira szerelt KMT-6 típusú akna-kifordító eke használatát, amely a láncalpak nyomvonalában fordítja ki a földbe rejtett robbanószerkezeteket, továbbá kiképezték őket a harcjármű által vontatott fűzőt, nyújtott töltet alkalmazására is. A robbantási ismeretek oktatását a debreceni MH 5. Bocskai István Lövészandár műszaki katonái segítették.

Honvedelem.hu; fotó: Ráczi Tünde

SZIRÉNA SZÓLT NAGYKANIZSÁN

Tizenegy csapat részvételével rendezte meg a Zala Megye Polgári Védelmi Szövetség idei ifjúsági versenyét a Nagykanizsai Szakképzési Centrum Cserháti Sándor Szakképző Iskolájának és Kollégiumának sportpályáján. Az erőpróbák közötti szüneteket autentikus, a világháborús felvételekből ismert légvédelmi sziréna jelezte. Két versenyszám között a résztvevők az MH Hadkiegészítő és Központi Nyilvántartó Parancsnokság 12. Katonai Igazgatási és Érdekvédelmi Irodájának munkatársai által működtetett toborzópontnál tájékozódhattak a szerződéses és önkéntes tartalékos katonai szolgálatról, a Magyar Honvédség által biztosított továbbtanulási lehetőségekről, valamint gyakorolhatták a hatástalanított fegyverek szét- és összeszerelését is.

Lajkó Tibor hadnagy

Fotó: Óvári Gábor főtörzsőrmester

KONFERENCIA A BIZTONSÁGRÓL

A párizsi és a brüsszeli terrorcselekmények egyértelműen igazolták, hogy a terrorizmus kihasználta a kontinenst megcélzó népvándorlást – jelentette ki dr. Simicskó István honvédelmi miniszter Pozsonyban, Közép-Európa legjelentősebb kül- és biztonságpolitikai fórumán, a Globsec 2016 konferencián. A honvédelmi tárca vezetője a rendezvény során kétoldalú találkozók keretében tárgyalt Ursula von der Leyen német és Peter Gajdos szlovák védelmi miniszterekkel is. A bilaterális egyeztetések középpontjában az aktuális biztonságpolitikai kihívások álltak; egyebek mellett a migráció, a terrorizmus és az Iszlám Állam elleni harc kérdéseiről esett szó.

Honvedelem.hu; fotó: MTI

ZSIDÓ HŐSÖKRE EMLÉKEZTEK

Emlékeznünk azért is kötelesség, hogy hőseink áldozatát megértve, egy erkölcsi alapokon nyugvó, szabad és boldog jövőt építsünk gyermekeinknek – mondta Vargha Tamás, a Honvédelmi Minisztérium parlamenti államtitkára, miniszterhelyettes Budapesten, a Semmelweis Orvostörténeti Könyvtár és Levéltárban, a „Zsidók a Nagy Háborúban” címmel megrendezett konferencián. Az első világháború centenáriuma alkalmából számos közéleti, tudományos és művészeti fórumon emlékeznek meg az 1914–1918 közötti eseményekről. A magyar zsidóság világháborús részvételét áttekintő tanácskozáson – a kor társadalmi, tudományos és kulturális kérdései mellett – az ebben az időszakban megjelenő antiszemitizmusról is szó esett.

Kép és szöveg: Kovács Zoltán

HATÁR MENTI TALÁLKOZÓ

A Zala megyei Gosztolán találkozott és tárgyalt Andrej Osterman vezérőrnaggyal, szlovén vezérkari főnökkel dr. Benkő Tibor vezérezredes, a Honvéd Vezérkar főnöke, aki évenkénti rendszerességgel folytat kétoldalú megbeszéléseket a szomszédos országok katonai vezetőivel. A mostani találkozó kiemelt témája a migráció volt, amelynek kezelésére mindkét ország alkalmazza saját katonai erőit. A felek emellett áttekintették a közös kiképzés, illetve a repülő- és légvédelmi szakterületeken történő együttműködés lehetőségeit, továbbá megvitatták a hazánk által Olaszországgal közösen vállalt feladatokat, amelyek Szlovénia légtérrendszét szolgálják.

*Honvéd Vezérkar
Fotó: Szabó Lajos zászlós*

VEZETŐ ALTISZTEK LÁTOGATÁSA

A közelmúltban szakmai látogatáson járt hazánkban az Ohioi Nemzeti Gárda vezető altisztjeinek delegációja. A látogatás elsődleges célja a tapasztalatcsere és a kapcsolatok további erősítése volt. A vendégek egyebek mellett felkeresték az MH Altiszti Akadémiát, az MH 1. Tűzszerész- és Hadihajós Ezredet, illetve a szolnoki alakulatokat is. Az MH Ludovika Zászlóaljnál a küldöttséget vezető Rodger Jones, az Ohioi Nemzeti Gárda vezénylőzászlósa előadást tartott a tisztjelölteknek.

*Révész Béla
Fotó: RácZ Tünde*

SOKSZÍNŰ PROGRAM

A HM nemzetközi együttműködési főosztályának szervezésében a Budapesten akkreditált véderő-, légügyi és katonai attasék hozzátartozóinak is lehetőségük nyílik megismerni a magyar fejlesztéseket, csakúgy mint hazánk felfedezésre méltó látványosságait, nevezetességeit. Az idei első, egynapos túrájuk a Magyar Védelmiipari Szövetség Illatos úti telepén kezdődött, ahol a Gamma Zrt. könnyű-páncélvédettséggű Komondor harcjármű családját mutatta be Zsitnyányi Attila vezérigazgató, a szövetség elnöke. A nap második felében a katonadiplomataék hozzátartozói Tatára látogattak. Az Öreg-tó körül tett utazás során többek között megtekintették a várat, a volt Esterházy-birtokot, a lovardát, valamint a Kálvária-dombot.

Kép és szöveg: Konkoly Dávid

CSEH VENDÉGEK DEBRECENBEN

Háromnapos szakmai látogatáson járt a debreceni honvéd középiskolában a cseh Moravská Trebová-i katonai középiskola törzsfőnöke, valamint logisztikai parancsnoka, Viliem Beke alezredes és Jirzi Jonas őrnagy. A vendégeket Zdenek Jakubek dandártábornok, a Cseh Köztársaság Budapesten akkreditált katonai attaséja is elkísérte. A delegáció tagjai a honvéd középiskola oktatási, nevelési és képzési rendszerét megismerve rendkívül pozitívan nyilatkoztak tapasztalataikról, s reményüknek adtak hangot, hogy a cseh és a magyar honvéd középiskola kialakulóban lévő partnersége új fejezetet nyit a két ország eddig is kiváló kapcsolatában.

Honvedelem.hu

Fotó: Kratochvil Károly Honvéd Középiskola és Kollégium

Gyakorlatoztak a különlegesek

TÚSZMENTÉS TÁBORFALVÁN

TÁBORFALVÁN HAJTOTT VÉGRE KÖZÖS KIKÉPZÉST EGY AMERIKAI-MAGYAR KÜLÖNLEGES MŰVELETI CSOPORT. KÉPESSÉGEIKRŐL, FELKÉSZÜLTSGÜKRŐL COLLEEN BELL, AZ EGYESÜLT ÁLLAMOK BUDAPESTEN AKKREDITÁLT NAGYKÖVETE SZEMÉLYES TAPASZTALATOKAT IS SZERZETT.

Fegyverekkel teli gépjárművek robognak a pusztát kettészelő földúton, hatalmas porfelhőt kavarva. Az egyik autóban egy túszt hurcolnak magukkal. Hirtelen két UH-60-as helikopter tűnik elő, s megállásra kényszerítik a konvojt. A forgószárnyasok kirakják a két különleges műveleti csoport katonáit, majd ismét felemelkednek, hogy a levegőből figyeljék: érkezik-e segítség a túszejtők számára? Mindezzel párhuzamosan az autókból is kipattannak a fegyveresek, tüzharc kezdődik. Felugatnak a Kalasnyikovok, erre az M4-es gépkarabélyok dörre-

nései válaszolnak. Az összecsapásból a különlegesek kerülnek ki győztesen; megsemmisítik az ellenséges erőket, majd kiszabadítják a túszt. Vesztesége azonban a „jófiúknak” is van: a feladat végrehajtása során az egyik katona megsérült. Állapotát az egészségügyi altiszt stabilizálja, majd a sebesültet helikopterrel szállítják el

a helyszínről. Eközben a többiek módszeresen átvizsgálják az ártalmatlanná tett ellenállókat és járműveiket. Hamarosan visszatér a két UH-60-as is; „begyűjti” a különleges műveleti csoport tagjait, s elhagyja a területet.

A „túsumentés” helyszíne a Magyar Honvédség táborfalvai gyakor-

lótére volt, ahol amerikai és magyar különleges műveleti erők tartottak közös kiképzést. Ezen hazai részről az MH 2. Különleges Rendeltetésű Ezred 34. Bercsényi László Különleges Műveleti Zászlóaljának kijelölt csoportja vett részt, míg az amerikaiakat a 10. Group (ez a magyar haderőben ezredköteléknek felel meg)

3. zászlóaljának 32. csoportja képviselte. Ők egyenesen az egyesült államokbeli Colorado államból érkeztek; ez a magyarországi gyakorlat volt módfelett sűrű „európai turnéjuk” első állomása. Utjuk ugyanis tőlünk Németországba vezetett, majd a nyár folyamán Lengyelországban vesznek

részt kiképzésen, közösen egy magyar különleges műveleti osztaggal. A coloradóiak egyébként a magashegyi körülmények között végrehajtott különleges műveletek specialistái, bár a táborfalvai püsztában – ahol némi túlzással a vakondtúrás a legmagasabb pont – sok hegyet nem láthattak. Mindezenáltal ezen a terepen sem jöttek zavarba, nem mozogtak idegenül.

Sándor Tamás ezredes, az MH 2. Különleges Rendeltetésű Ezred parancsnoka elmondta, hogy a négyhetes kiképzést az amerikai–magyar

A gyakorlat VIP-napjára az Amerikai Egyesült Államok Budapestén akkreditált nagykövete is ellátogatott; Colleen Bell és kísérete az egyik UH-60-as helikopterrel érkezett a helyszínre. A vendégeket Táborfalván Orosz Zoltán altábornagy, a Honvéd Vezérkar főnökének helyettese, Böröndi Gábor dandártábornok, az MH Összhaderőnemi Parancsnokság szárazföldi haderőnemének főnöke és Sándor Tamás ezredes, az MH 2. Különleges Rendeltetésű Ezred parancsnoka fogadta. A nagykövet nem egyszerűen megtekintette a gyakorlatot, hanem aktív szereplője is volt annak: a VIP-napon ő „játszotta el” az egyik túszt, akit (miután a különleges műveleti csoport katonái kiszabadították) felcsörlőzték a lebegő helikopterre, majd biztonságos helyre szállítottak. Az amerikai nagykövet a bemutató végén gratulált a kiképzés résztvevőinek, majd a sikeres szerepvállalás emlékéül egy tablót vehetett át.

közös együttműködés keretében hajtották végre. Ilyen – JCET (Joint Combined Exchange Training) néven ismert – gyakorlatot 2009, azaz a Bercsényi-zászlóalj első afganisztáni szerepvállalása óta rendeznek. A célja kezdetben az volt, hogy a közép-ázsiai országba készülő amerikai és magyar különlegesek még itt, Magyarországon, egy közös gyakorlat keretében összekovácsolódjanak, így a misszióban csak a feladatra kelljen összpontosítaniuk. Az ezredes hozzátette: az együttműködés azóta is folyamatos. Évente legalább egy JCET-gyakorlatra kerül

sor, hogy az amerikai és a magyar katonák éles bevetéseken szerzett tapasztalataikat kicserélhessék, s felhasználhassák saját eljárási módjaik alakításához.

Cseklán István alezredestől, az MH 34. Bercsényi László Különleges Műveleti Zászlóalj parancsnokától megtudtuk: mivel a magyar különleges műveleti erők amerikai mintára szerveződtek, így mindkét csoport ugyanazokkal a képességekkel rendelkezik. A gyakorlat végrehajtását jelentős mértékben megkönnyítette az is, hogy a két fél arzenálja szinte teljesen azonos; a

Magyar Honvédség különleges erői által használt fegyverek és felszerelések nagy része megegyezik az amerikaiaknál rendszeresített haditechnikai eszközökkel, sőt, a katonák kiválasztása, kiképzése is hasonló módon történik. Az alezredes megjegyezte: a mostani feladat során az azonos beosztásban szolgáló katonák (például lövészek, műszakiak, egészségügyiek, híradósok) adták át tudásukat, tapasztalataikat egymásnak. A gyakorlatra Romániából érkezett két amerikai UH-60 Black Hawk szállítóhelikopter, míg a típus harci kutató-mentő változatából (HH-60

Pave Hawk) szintén kettő repült át Németországból. A gépek nemcsak a gyakorlatot segítették, hanem a különleges rendeltetésű ezred kiképzését is; katonáink például ejtőernyős ugrásokat hajthattak végre a Black Hawk-okból, míg az amerikaiak magyar helikopterből gyakorolhatták a gyorsköteles ereszkedést (fast rope). A felkészülés részeként közös lövészetre is sor került. Ennek keretében a coloradóiak kipróbálhatták a honvédségnél rendszeresített szovjet gyártmányú fegyvereket, ők pedig hoztak két mesterlövészpuskát, amelyekkel a magyarok lőhettek.

Égiek és földiek

LÉGI TÁMOGATÓK

EGY VADONATÚJ FELADTKÖR ELLÁTÁSÁRA KÉSZÜLTEK FEL A KÖZELMÚLTBAN AZ MH 59. SZENTGYÖRGYI DEZSŐ REPÜLŐBÁZIS PILÓTÁI. A TEVÉKENYSÉG MEGKEZDÉSÉHEZ EGYRÉSZT TECHNIKAI FEJLESZTÉS, MÁSRÉSZT VILÁGSZÍNVONALÚ OKTATÓÁLLOMÁNY, ÉS PERSZE RENGETEG MUNKA, TANULÁS, GYAKORLÁS KELLETT.

Molnár Tibor
őrnagy

A repülőbázis 1. harcászati repülőszázad hadműveleti központjának parancsnoka, Molnár Tibor őrnagy magazinunknak elmondta: a közeli légitámogatási képesség

régóta hiányzott a Magyar Honvédségben.

– A Gripenek a megérkezésük óta alkalmasak voltak ugyan a közeli légitámogatási feladatok elvégzésére,

de a mostani felkészülés során további fejlesztések is szükségessé váltak. Így többek között a Lightning IIIIG célfelderítő és -megjelölő konténerek kiegészítése – a ROVER (Remotely Operated Video Enhanced Receiver) képesség elérése céljából – lesugárzó modulokkal. Ennek alkalmazása révén az előretolt repülésirányító laptopján megjeleníthető az a kép, amit a pilóta a Lightning segítségével lát, s így még pontosabb és biztonságosabb lehet a földi célpontok felderítése és megsemmisítése. Ez a fejlesztés nem csupán segíti és hatékonyabbá teszi a célravezetést, hanem használatával még inkább elkerülhető a baráti csapatok elleni tűz. Szintén fontos momentum volt a légiutántöltési képességre történő felkészülés. Ez persze nem műszaki fejlesztést je-

lentett, hiszen a repülőgép eddig is alkalmas volt erre a feladatra, hanem főleg megfelelő kiképzést és begyakorlást. Ugyancsak a kiképzés része volt az éjjellátó készülékkel végrehajtott repülés – sorolta az őrnagy. A központ parancsnoka rámutatott: bár a feladatok tükrében mindennek előtt a visegrádi országok (Csehország, Lengyelország, Magyarország és Szlovákia) közös harccsoportja számára válhat igazán

hatezer kilométeres sugarú kört veszünk figyelembe, látható, hogy igen változatos klímájú, földrajzi adottságú és kulturális közegű térségről van szó. Ha szükséges, a kecskeméti pilóták és repülőgépeik e nagy kiterjedésű terület bármelyik pontján képesek a nagyon rövid tervezési-felkészülési idő után hatékonyan beavatkozni a levegőből.

ták és repülőgépeik e nagy kiterjedésű terület bármelyik pontján képesek a nagyon rövid tervezési-felkészülési idő után hatékonyan beavatkozni a levegőből.

érzékelhetővé és hasznossá az új képesség, a közeli légitámogatás természetesen más jellegű műveletek céljait is jól szolgálja. Nyilvánvaló ugyanis, hogy a legrugalmasabb tűztámogatás a levegőből érkezik, a légiutántöltési képességgel a hatótávolság, és a levegőben tölthető időtartam, az éjjellátó szemüvegekkel pedig az alkalmazhatóság körülménye, időszaka is változott, rendkívüli módon bővült. A Visegrádi Harccsoport eleve kifejezetten rugalmas, bárhol alkalmazható katonai egység, ennek megfelelően kellett a közeli légitámogatási képességét is kialakítani. Ha a meghatározott tevékenységi területet, azaz a Brüsszel körüli

A feladatra célirányosan kiképzett kilenc pilóta felkészülési folyamatát több partner segítette, közülük is kiemelkedő jelentőségű volt az amerikai légierőtől érkezett, a közeli légitámogatás specialistáinak számító oktatók munkája. Magyarországot még 2014 őszén kérték fel e képesség kialakítására, ekkor kezdődhetek meg az egyeztetések, majd a szakmai tanulmányok előkészítései.

– Fontos azonban megjegyezni, hogy 2015 elején nem a „nulláról” kezdtük a munkát, hiszen a Magyar Honvédség 2009 óta rendelkezik egy tapasztalt, speciális egységgel, az MH 86. Szolnok Helikopterbázis Előretolt Repülésirányító Csoportjával (ERICS) – tette hozzá Molnár Tibor.

általuk alkalmazott taktikát kellett „átültetni” a magyarok vadászgépeire, ehhez először magát a repülőgépet és annak képességeit kellett megismerniük. A közös munkát nagymértékben segítette a kanadai pilótaképzési rendszerben (NFTC – NATO Flying Training in Canada) megszerzett tapasztalat is, hiszen a jelenlegi kecskeméti repülőgép-ve-

Egyrészt a szolnokiak jártasságának a fenntartása, másrészt a kecskeméti képességeinek a fejlesztése érdekében 2009 decembere óta együtt is dolgoztak a szakemberek; 2010 elején végrehajtották az első, közeli légitámogatási gyakorlófeladatokat. A rendelkezésre álló feltételeket és lehetőségeket kihasználva pedig azóta is folyamatos volt a felkészülés, a begyakorlás. A továbblépéshez olyan tapasztalt „mesterek” kerestek, akik nem másoktól „tanulták el a szakmát”, hanem saját maguk fejlesztették ki a szóban forgó képességet – erre pedig az amerikai légierő volt a legmegfelelőbb. Náluk például olyan típus is üzemel, az A-10C Thunderbolt II, amelynek elsődleges feladata éppen a közeli légitámogatás biztosítása. A magyar pilóták a korábban, vagy jelenleg is ezt a típust repülő, sok esetben több afganisztáni vagy iraki missziós, harci tapasztalatokkal, sok ezer repült órával rendelkező amerikai oktatókkal dolgozhattak együtt. Ugyanakkor a JAS-39 Gripenhez kapcsolódó típusspecifikus feladatokat a svéd légierő segítségével valósították meg: így például a légiutántöltést, vagy az éjjellátó készülékekkel történő repülést. Utóbbi felkészítést illetően a svéd módszer

szerinti képzés végére is értek, az amerikaiakkal együtt azonban még egy taktikai kiképzést is végrehajtottak majd a későbbiekben.

Természetesen az amerikai oktatóknak is akadt mit tanulniuk a mieinktől, hiszen számukra a JAS-39 Gripen teljesen ismeretlen repülőgép volt, egyikük sem repülte még soha ezt a típust. Mivel pedig az

zetők 95 százaléka már ennek birtokában érkezett a bázisra. Így például a levegő-föld feladatok ott begyakorolt végrehajtása jó alapot jelentett a mostani kiképzéshez is. Bár minden nemzet hadseregében léteznek eltérő metódusok a közeli légitámogatás végrehajtását illetően, a legfontosabb szempontok tekintetében azonban mégis megegyeznek az alkalmazott módszerek és eljárások. Kanadában természetesen alapvetően kanadai, illetve angol pilótákkal, az általuk használt taktikák alapján dolgoztak a magyarok, most pedig újabb nemzeti sajátosságokkal bővültek nemzetközi tapasztalataik.

A Gripen típust üzemeltető országok közül egyébként egyedül a svéd légierő alakította ki a közeli légitámogatási képességet. Hozzánk hasonlóan ők is egészen az alapoktól kezdték és szintén az amerikai légierőben, illetve a NATO-ban alkalmazott eljárásokat használják. Molnár Tibor véleménye szerint ugyanakkor annyi tudásra, eljárásra, mint amennyi ezen a területen a kecskeméti pilótáknál, szakembereknél felgyülemlett, még a svédek sem tettek szert.

– Teljesen egyedi, speciális tudás az, ami ily módon kialakult és alkalmazhatóvá vált Kecskeméten. Azt gondolom, hogy ezáltal egy olyan

képességgel gazdagodott a Magyar Honvédség, amit kár lenne a későbbiekben nem megfelelő módon kiaknázni. Annál is inkább, mert ez a tudás mára már részben „önellátóvá” vált, hiszen a csapat két tagja oktatói minősítést is szerzett ebben a feladatkörben. A taktikai vonal frissen tartásához azonban már nem elég az „önerő”, magyarul a jövőben is szükség lesz a nemzetközi tapasztalatokra és a közös munkára mindekelőtt az amerikai szakemberekkel. S azt sem szabad elfelejteni, hogy bár ez idő tájt leginkább a Visegrádi Harccsoport vonatkozásában hangsúlyozzuk ezt az új képességet, ez elsősorban mégis a Magyar Honvédség képessége. A megszerzett tudás is alapvetően az országvédelmet szolgálja, s csak ezen felül bármilyen más célt vagy műveletet. A közeli légitámogatási képesség a levegő-föld feladatkör csúcsa, aki ezt végre tudja hajtani, az minden más levegő-föld feladatra is alkalmas – foglalta össze Molnár Tibor őrnagy.

Az MH 86. Szolnok Helikopterbázis előretolt repülésirányító csoportja 2015 nyarán két hétig vett részt intenzív felkészítésen, a kecskeméti vadászpilótákkal együtt. Mint Herceg Gábor főhadnagy, csoportparancsnok-helyettes elmondta, az amerikai oktatókkal szoros együttműködésben határozták meg a napi gyakorlatok követelményeit, hogy elérjék a kitűzött célt. Az előretolt repülésirányító csoport a földi rávezetést, irányítást hajtotta végre, csak az első egy-két alkalommal dolgoztak „magányosan” a vadászpilóták, amikor a repülés közbeni eljárásokat gyakorolták be. A közös munkából a szolnoki szakemberek is profitáltak: a kéthetes felkészítés nagymértékben hozzájárult ahhoz, hogy a repülésirányítók a jogosultságuk megtartásához, valamint a szakmai fejlődésükhöz szükséges, megfelelő típusú és számú, a szabályzóban pontosan meghatározott rávezetést hajtsanak végre.

Hadgyakorlat égen és földön

FENTRŐL ÉRKEZTEK

AZ EGYESÜLT ÁLLAMOK HADSEREGE MELLETT SZÁMOS NATO-TAGÁLLAM ÉS PARTNERORSZÁG, KÖZTÜK HAZÁNK HADEREJÉNEK KIJELÖLT ERŐI VOLTAK OTT A SABER JUNCTION 2016 NEMZETKÖZI HADGYAKORLATON, A NÉMETORSZÁGI HOHENFELS GYAKORLÓTÉREN.

A művelet méreteire jellemző, hogy közel ötezer katona vett részt a március 31. és április 24. között végrehajtott gyakorlaton. Az Egyesült Államok Európában állomásozó szárazföldi erői által vezetett, többosztendős múltra visszatekintő kiképzési rendezvény főszerepe idén az Egyesült Államok hadseregének 173. légi mozgékonyaságú dandárjának jutott. A gyakorlat fő célja a részt vevő szövetséges és partner-nemzetek közti interoperabilitás fejlesztése volt, illetve az olaszországi Vincenzában települt 173. dandár

harckészültségének értékelése és vizsgáztatása, méghozzá egyesített szárazföldi műveletek végrehajtása keretében, összhaderőnemi és többnemzeti környezetben.

E célnak megfelelően a dandárral együttműködtek más amerikai szárazföldi és légi egységek, de érkeztek katonák és haditechnikai eszközök Albániából, Bosznia-Hercegovinából, Bulgáriából, az Egyesült Királyságból, Lettországból, Litvániából,

Macedóniából, Magyarországról, Moldovából, Olaszországból, Örményországból, Romániából, Szerbiából, Szlovéniából és Svédországból is. A Magyar Honvédséget idén az MH 5. Bocskai István Lövészdandár 39. lövészászlóaljának törzse, valamint az arra épülő zászlóaljharccsoport alegységeinek és modullemeinek parancsnokai képviselték. A magyar kontingens a helyszínen kialakított vezetési ponton, de a szimulációs térben tevékenykedett, a valóságban is csapatokat irányító amerikai dandártörzs vezetése alatt. A debreceni zászlóaljörzs számára ez a hadgyakorlat jó lehetőséget nyújtott az ősze tervezett saját CREVAL- (Combat Readiness Evaluation – harckésztségi minősítés) gyakorlatra történő felkészülésre, ahol a teljes zászlóalj-harccsoport nemzetközi környezetben mérettetik meg. Megjegyzendő, hogy a lövészászlóalj az elmúlt hat évben már kétszer esett át CREVAL-gyakorlaton – mindkét alkalommal sikeresen.

A gyakorlat fiktív helyzete szerint egy hosszan tartó politikai feszültség után regionális háború robbant ki. A konfliktus további mélyülésének elkerülése érdekében, az ENSZ felkérésére, a többnemzeti haderő egyik fő ütőerejét képező dandárharccsoportot légi úton juttatták el a művelet helyszínére. A levegőből, ejtőernyővel érkező harccsoportnak kedvező feltételeket kellett teremtenie

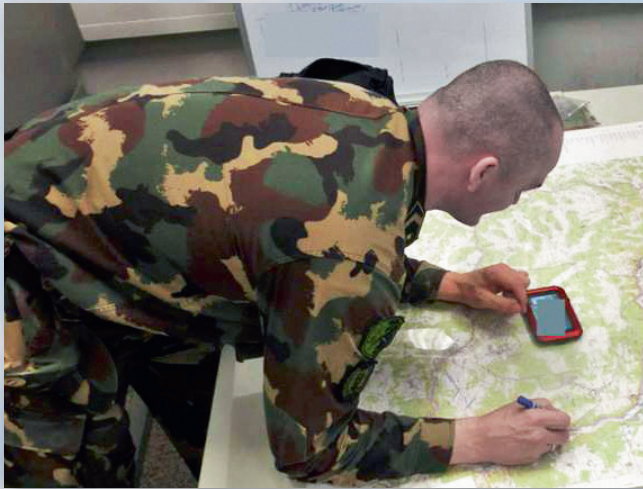
a beérkező gépesített erők számára, amelyeknek a megtámadott ország szuverenitásának visszaállítása, a helyzet stabilizálása volt a feladatuk. Ez utóbbi fázisban kapott szerepet a 39. zászlóaljra épülő harccsoport is a hadgyakorlat szimulációs terében. A Hohenfelsben végrehajtott komplex hadműve-

let összetettségét jelzi, hogy védelmi, támadó és békestabilizációs feladatokat is végrehajtottak a többnemzeti erők.

S ha már a levegőről is szó esett: a gyakorlaton fontos szerepet kaptak a pápai Nehéz Légi Szállító Ezred (Heavy Airlift Wing – HAW)

repülőgépei és katonái is; az ezred két Boeing C-17 Globemaster III repülőgéppel támogatta a gyakorlatot. A magyar felségjelzésű stratégiai teherszállító repülőgépek az olaszországi Aviano légibázisról teljesítették feladataikat. Jó néhány légi teherdobást végeztek, és támogatták a több zászlóalj bevonásával rendezett, többnemzeti ejtőernyős ugrás lebonyolítását Hohenfels térségében; e mozzanat során 17 repülőgépből hajtottak végre ejtőernyős ugrást és teherdobást egyszerre, két kijelölt zónába. A köteléket a két pápai óriásgéppel mellett két amerikai C-17-es és tizenkét C-130 Hercules, illetve a brit királyi légierő egy Herculese alkotta. A HAW gépeinek karakterébe az olaszországi Aviano légitámaszponton négy speciális, ejtőernyőkkel ellátott

raklapon terepjáró páncélozott gépjárműveket, illetve az olasz Folgore ejtőernyős dandárnál rendszeresített aknavetőket helyeztek el. Az oldal-
első ülésekre még 50-50 amerikai ej-

tőernyős fért fel, kihasználva a Globemaster-ek rakterének méreteit. Az alaposan felpakolt szállítógépek felszálltak, majd az ezred történetének első, sorozatos teherdobását hajtották

vége – mindkét gépet kevesebb, mint 20 másodperc alatt hagyta el a négy-
négy raklap a Hohenfels területén do-
básra kijelölt zóna felett.

A béke megóvást tanulták

AZ ISKOLAPADBÓL A TEREPRE

A KORÁBBI HASONLÓ TANFOLYAMOKHOZ KÉPEST (KÍSÉRLETI JELLEGGEL) IDÉN TELJESEN ÚJ TÍPUSÚ FELADATOKAT IS VÉGRE KELLETT HAJTANIUK A NEMZETI KÖZSZOLGÁLATI EGYETEM HONVÉD TISZTJELÖLTJEINEK AZ MH BÉKETÁMOGATÓ KIKÉPZŐ KÖZPONTBAN SZÁMUKRA SZERVEZETT BÉKEMŰVELETI ALAPFELKÉSZÍTÉSEN.

Az alapvető békeművelési eljárásokat és technikákat sajátíthatták el Szolnokon a Nemzeti Közszolgálati Egyetem Hadtudományi és Honvédtisztképző Kar Katonai Logisztikai Intézetének második és harmadik éves hallgatói. Az MH Ludovika Zászlóalj honvéd tisztjelöltjei az egyhetes békeművelési alapfelkészítés első napjaiban elméleti foglalkozásokon ismerkedtek meg többek közt az ENSZ békefenntartó tevékenységével, a művelési területen történő angol nyelvű rádiózással és a menetbiztosítás alapjaival. Foglalkoztak az ellenőrző-átesztelő és megfigyelőpontok telepítésének, üzemeltetésének szabályaival, valamint katonai rendfenntartó feladatokkal is. Elsajátították továbbá a művelési területen megkövetelt viselkedési szabályokat, az improvizált robbanószerkezetek elleni védekezés alapjait, gyakorolták a tárgyalástechnikát és az ügynevezett tolmácskezelést is.

Később pedig a terepen adtak számot a tanteremben tanultakból. A vizsga jellegű záró feladatot egy komplex járőrgyakorlat keretében hajtották végre. Adatokat gyűjtöttek a polgármesteri hivatalban, tárgyaltak a helyi „kiskirályal”, majd felderítették egy illegálisan felállított ellenőrző pontot is. Ellenőrzést hajtottak végre a szolnoki repülőmúzeumban, illetve az MH Hadkiegészítő és Központi Nyilvántartó Parancsnokság 1. Toborzó- és Érdekvédelmi Központ

hadkiegészítési szakgyűjteményében. A békefenntartóknak jelezték ugyanis, hogy az ezeken a helyeken tárolt repülőgépek és fegyverek egy részét az ellenállók megpróbálják ismét használható állapotba hozni.

Az előadások és a gyakorlati foglalkozások zöme angol nyelven zajlott, a felkészítés tematikájában a nemzetközi katonai megfigyelői tanfolyam törzsanyagának elemei közül több is szerepelt. A tantervben ez a képzés békefenntartói ismeretek címen található, kredit pontokat ér és gyakorlati jeggyel zárul.

– A mostani felkészítésen a katonai logisztikai alapképzési szak tizenöt második és három olyan harmadik éves hallgatója vett részt, akik tavaly az Erasmus-program keretében Brnóban tanultak, ezért ezt a kurzust most kellett teljesíteniük. Szolnokon évek óta optimális körülmények közt dolgozhatunk, a tárgyi feltételek kiválóak. A kiképző központ szakmailag felkészült, tapasztalt munkatársai pedig minden olyan ismeret birtokában vannak, ami egy ilyen felkészítéshez szükséges. A tisztjelöltek korábban egyébként csak elméleti szinten foglalkoztak a tantárggyal, most viszont számukra teljesen új, ismeretlen szituációkba kerültek, amelyeket a gyakorlatban kellett megoldaniuk. A feladatokat az elvárás szintjén teljesítették, ahhoz viszont, hogy tisztként, művelési területen is képesek legyenek majd helytállni, az angol nyelvi ismereteiket még jócskán gyarapítaniuk kell – mondta dr. Pohl Árpád ezredes, a NKE Katonai Logisztikai Intézetének igazgatója.

Bolesza Róbert százados, a kiképző központ megbízott kiképzési részlegvezetője is fontosnak tartja, hogy a tisztjelöltek az avatásukig a lehető legmagasabb szintre fejlesszék nyelvtudásukat.

– Szakmai alapismereteik viszont igazán kiválóak. Mivel az elmúlt

évek tapasztalatai azt mutatták, hogy a hallgatók minden esetben lelkesen, a legjobb tudásuk szerint, jóval normaidőn belül voltak képesek teljesíteni a feladatokat, ezért úgy döntöttünk, hogy idén – kísérleti jelleggel – négy új, azonnali reagálást igénylő helyzetet is megoldatunk a gyalogjárőrökkel. Az útvonalukon szimuláltunk például egy illegális útépitést, egy másik helyszínt aknagyanús tárgyak bejelentése miatt kellett átvizsgálniuk, a demilitarizált övezetben pedig egy

illegális szemétkerakót alakítottunk ki, ahova egy olyan elhullott állatot (egészen pontosan annak fényképét) helyeztünk el, amelynek a fülében lévő azonosító alapján meg lehetett állapítani, hogy ki a gazdája. A megfigyelők bejelentést kaptak egy híd engedély nélküli átépítéséről is, az ellenőrzés során azonban baleset történt: az egyik katona leesett a magasból – hallhattuk Bolesza századostól.

A gyakorlat forgatókönyve szerint a híd átvizsgálása közben Lázár Jeromos Szilárd második éves honvéd tisztjelölt zuhant a mélybe.

– A jobb könyököm és lábszáram tört el; megpróbáltam a lehető legéletszerűbben imitálni a fájdalmakat. Járórtársaimnak kellett szakszerűen ellátniuk és harctéri kimenekítést kérniük – hallhattuk a

kecskeméti fiatalembert, akitől megtudtuk azt is, hogy a budapesti Bornemisza Péter Gimnázium sporttagozatán érettségizett, kosárlabdázott és focizott. A mostani gyakorlat számára nem jelentett teljesíthetetlen fizikai megterhelést, s kimondottan hasznosnak tartotta, hogy az egyetemen tanultakat végre a terepen is végrehajthatták.

Az együttműködés gyakorlata

A FOKOS LECSAPOTT

KÖZEL SZÁZÖTVEN MÉTER HOSSZÚ, HATVAN TONNA TEHERBÍRÁSÚ HIDAT ÉPÍTETEK A TISZÁN AZ MH 37. II. RÁKÓCZI FERENC MŰSZAKI EZRED PONTONOS SZÁZADAI. A SZENTESI FOKOS 2016 ELNEVEZÉSŰ GYAKORLAT ZÁRÓ MOZZANATÁT, A NATO KIKÉPZÉSI MUNKACSOPORTJÁNAK MAGYARORSZÁGON TANÁCSKOZÓ TAGJAI MELLETT, MEGTEKINTETTE AZ OHIÓI NEMZETI GÁRDA HAZÁNKBAN ÁLLOMÁSOZÓ ÖSSZEKÖTŐ TISZTJE IS.

Az összefegyvernemi harc támogatásának tervezési, szervezési feladatait és a lövészelegységekkel történő együttműködést gyakorolja tulajdonképpen egész évben az MH 37. II. Rákóczi Ferenc Műszaki Ezred. A Szentesi Fokos 2016 ugyanis egy három fázisból álló, speciális kiképzési feladat: februárban és márci-

usban az alacsonyvízi hídépítő század katonái települtek ki, őket áprilisban öt hétre a pontonos alegységek váltották, októberben pedig a víztisztító század tagjainak kell majd bizonyítaniuk felkészültségüket. A Szentesi Fokosok történetében a 2016-os a harmadik ilyen gyakorlat, de már az első tervezésekor is az volt a koncepció,

hogy a műszaki ezred mindegyik százada vegyen részt egy komplex, lövészelegységekkel együttműködve végrehajtott feladatban. Ennek az elvárásnak azonban csak így, a gyakorlatot több fázisra bontva lehetett (lehet) megfelelni, hiszen közben a laktanyában sem állhat meg az élet.

– Mivel többek között a műszaki alakulatok szakmai munkájának koordinálása és ellenőrzése volt a feladat, így értelemszerűen nekem és munkatársaimnak kellett kidolgoznunk a gyakorlat alapkonceptióját. Ez óriási kihívást jelentett számunkra; úgy éreztük, lehetőséget kaptunk arra, hogy szakítsunk a csupán műszaki alegységekre tervezett hagyományos gyakorlatokkal. Egy valószínűbb – a harci, a humanitárius és a katasztrófavédelem követelményeinek jobban megfelelő – összefegyvernemi

feladatrendszer összeállításán kezdtünk dolgozni. Olyan forgatókönyvet akartunk készíteni, és készítettünk is, amelyben a lövészkatona együtt dolgozik a műszakival, segítik egymást a közös cél elérésében. A résztvevő fegyvernemek és szakcsapatok katonái ugyanis szerintem kizárólag ilyen körülmények közt ismerhetik meg valójában egymás képességeit, megtapasztalva, hogy a sikeres együttműködés érdekében kinek mi a dolga; ugyanakkor a beosztásuknak megfelelő szinten az egész gyakorlat

rendszerére is ráláthatnak – idézte fel a kezdeteket Antal László ezredes, a műszaki ezred parancsnoka, aki akkor még alezredesi rendfokozatban, rangidős műszaki tisztként, az MH Összhaderőnemi Parancsnokságon teljesített szolgálatot.

– Akkoriban gondolni sem mertem arra, hogy az én esetemben is igaz lesz az a népi bölcsesség, miszerint mindenki azt eszi meg, amit főzött: 2014. augusztus 15-i hatállyal kineveztek a szentesi műszaki ezred parancsnokának. Tehát mire a „fokos lecsapott” én már az alakulatnál voltam és leendő beosztásommal ismerkedtem. Igaz, a gyakorlat első, nyári eleji ütemének a végrehajtásáért még az elődöm, Nyers József ezredes

volt a felelős, én csak „pályán kívülről” segítettem a munkáját; a második fázis lebonyolítását azonban már teljes egészében nekem kellett irányítanom. Már az első alkalommal, 2014-ben is az MH 5. Bocskai István Lövészdandár kijelölt zászlóaljtorzsével és alegységeivel együttműködve hajtottuk végre a feladatot, amelynek méretére jellemző, hogy abban az évben a Magyar Honvédség második legjelentősebb összefegyvernemi gyakorlata volt – folytatta Antal ezredes.

Az elmúlt három évben a résztvevők száma nem sokat változott, a Szentesi Fokos 2016 második fázisa is figyelemreméltó erőket mozgató meg: a laktanya 4. sz. vízi gyakorlóterén mintegy kétszáz katona és nyolcvan technikai eszköz részvételével zajlott. A gyakorlat igazgatója dr. Kállai Ernő őrnagy, az ezred kiképzési főnöke volt, aki szintén a fegyvernemek és a szakcsapatok együttműködésének jelentőségét hangsúlyozta.

– A gyakorlat vezetősége nem része a végrehajtó állománynak, mi az úgynevezett közléseket, a forgatókönyv szerinti történéseket, feladatokat adjuk, amelyek aztán az összefegyvernemi zászlóalj törzsén keresztül jutnak el a műszaki alegységekhez. Valós helyzetben is hasonlóan működik a rendszer: a műszaki modul minden esetben egy fegyvernemi alegység, amely egység-alárendeltségében látja el a feladatát. Így a mi katonáink megtapasztalják a lövészek elvárásait, vezetési módszereit, fegyvernemi együttműködő partnereink pedig megismerik a műszakiak munkáját,

tisztában lesznek azzal, hogy milyen segítséget igénylünk munkánk elvégzéséhez, milyen feltételeket és időkereteket kell biztosítaniuk nekünk ahhoz, hogy eredményesen tudjanak alkalmazni minket. Leegyszerűsítve talán úgy is mondhatnánk, hogy a lövészparancsnokok megtanulják „használni” a műszaki alegységeket. Egy ilyen gyakorlat után pedig a valós helyzetben már pontosan tudni fogják például, hogy az átkelés meghatározott időpontjához képest egy híd megépítésére hány órával korábban kell kiadni a parancsot. Tisztában kell lenniük ugyanakkor azzal is, hogy egy átkelőhely felderítésének, kialakításának és üzemeltetésének a biztosítása mennyi élőerőt köt le, s dönteniük kell: ezeket a katonákat honnan fogják átvezényelni erre a feladatra. Most áprilisban például a pontos alegységeink gyakorlatoztak, amelyek elsősorban hídépítési képességgel és az ehhez szükséges létszámmal rendelkeznek. Bármely

évszakban, bármilyen időjárási viszonyok közt megépítik a hidat, azonnal reagálni tudnak az olyan váratlan akadályokra, mint egy horgonykötélszakadás, képesek egy nagy uszadék előtt időben kinyitni a pontont, normaidőn belül kicserélik a kilyukadt hídelemeket. Ahhoz viszont, hogy egy átkelőhely fennakadás nélkül üzemeljen, a mi létszámunknál sokkal nagyobb erőkre van szükség. Eleve kell egy átkelőhely-parancsnok, aki többek közt eldönti, hogy milyen eszközök és mikor mehetnek át a hídon, hol legyenek a berakási és a kirakási körletek, és megszervezi a forgalomszabályozást. Ugyancsak az ő felelőssége, hogy a híd forgalma folyamatos legyen, egyetlen lerobbant jármű se okozzon torlódást. Mindezt pedig imitált harci körülmények közt, folyamatos tűzharcban az ellenséges erőkkel. Tapasztalataim szerint a gyakorlatainkon részt vevő fegyvernemi alegységek parancsnokainak ilyen jellegű feladatokkal

korábban nem kellett megbirkózniuk. Ráadásul kommandáns szolgálata vezényelhető katonákból hiányuk van, hiszen a lövészek alapvetően a harc megvívására készülnek; néhányan zokon is veszik, ha például forgalmat kell irányítaniuk. A mi kapacitásainkat viszont teljesen leköti a híd üzemeltetése, ha más feladatot kapunk és közben jön egy nagy uszadék, nem lesz, aki kinyissa a hidat. Az ilyen szintű együttműködést nem elég csak elméletben ismerni, nagyon sokat kell gyakorolni. A Szentesi Fokoson a lövészparancsnokok viszont a „saját bőrükön” tapasztalhatják, hogy milyen feltételeket kell megteremtíteniük számunkra például abban az esetben, amikor úgy döntenek, hogy a BTR-jeikkel nem átúsznak a folyón, hanem egy fix átkelőhely létesítésére adnak parancsot. Ez az egyik legnagyobb haszna ezeknek a gyakorlatoknak. A másik pedig a párbeszéd: személyes ismeretségek, barátságok kötődnek, ami aztán később,

például egy külszolgálat alkalmával lehet majd nagyon hasznos – sorolta Kállai őrnagy.

A Szentesi Fokos 2016 során egy humanitárius feladatot kellett megoldani. A gyakorlat forgatókönyve szerint Barna országot az elmúlt évben természeti katasztrófák sora sújtotta, ráadásul a földrengések és árvizek okozta káoszt a helyi szélsőséges erők a hatalom átvételére akar-

ták kihasználni. Az ország kormánya képtelen volt kezelni ezt a helyzetet, ezért az ENSZ-től kért segítséget. A világszervezet döntéshozói úgy látták, hogy ezt a humanitárius és politikai válságot csak katonai beavatkozással lehet megoldani. Először a NATO Reagáló Erő (NATO Response Force – NRF) vonult be az országba, és viszonylag gyorsan normalizálta az állapotokat, biztosította a segélyszállítmányok célba juttatását, valamint felépített egy menekülttábor is. Miután az NRF teljesítette a küldetését, kivonták a térségből. Helyét a koalíciós erőknek felajánlott, hosszabb távú feladat végrehajtására is képes egység vette át. Ez egy zászlóaljharccsoport volt, s ebben – az MH 5. Bocskai István Lövészdandár hódmezővásárhelyi 3. lövészszázalójának alárendeltségében, annak megerősítéseként – vettek részt az MH 37. II. Rákóczi Ferenc Műszaki Ezred hídépítő századai.

A Hercules legyőzője?

A BRAZIL MINDENES

EGY BRAZIL KIHÍVÓ
IGYEKSZIK MEGRENDÍTENI
A VILÁG EGYIK LEGSIKERESEBB
KATONAI SZÁLLÍTÓGÉPE,
A C-130J SUPER HERCULES
URALKODÁSÁT. VAJON
KÉPES LESZE-ERRE AZ EMBRAER
KC-390?

Feszített tempóban zajlik az Embraer KC-390 első prototípusának berepülési programja: napi két felszállás az átlag. Mindez nem véletlen, ugyanis a 2015. február 3-i első, sikeres felszállás után hosszú hónapokig „pihent” a program. Ennek azonban semmi köze nem volt a repülőgéphez. A brazil költségvetés állapota miatt nem volt pénz az 1,8 milliárd dolláros fejlesztési és berepülési programra, így a következő felszállásra egészen tavaly október végéig várni kellett. Azóta azonban a mérnökök és a pilóták folyamatosan tesztelik a prototípust, amelyhez a tervek szerint a közeljövőben egy újabb KC-390-es csatlakozik majd. Szokatlan módon a brazil légierő

csak két prototípus megépítésére biztosítja a forrásokat a megszokott négy helyet.

2016 első négy hónapjában az egyetlen géppel közel 130 repült órát teljesítettek. A repülések során sikerült elérni a 36 ezer láb (11 kilométer) maximális repülési magasságot, illetve a Mach 0,8 sebességet. 2016-ban a mérnökök szeretnék véglegesíteni a típus aerodinamikai kialakítását, a brazil hadsereg aktív részvételével elvégzik a légi teherdobást és a teljesen felszerelt ejtőernyős katonák ugratását, továbbá a

szárnyak alatt elhelyezett Cobham 912E légi utántöltő konténerek működését is vizsgálni fogják, merev- és forgószárnyas repülőgépek bevonásával egyaránt.

A gép külsejére és belső tereibe összesen 23 kamerát helyeztek el; ezek képét (a teszteléshez használt mérőrendszerek adataival együtt) visszasugározzák a tesztközpont számítógépeire. A tesztelőknek sietni kell: az első komoly megrendelő, a brazil légierő, 2018-ra már sorozatgyártott példányokat szeretne hadrendbe állítani, szám szerint

huszonnyolcat. Az Embraer emellett a polgári élet területéről is számít vásárlókra, például a brazil postára. A cégvezetés optimista: a legfrissebb nyilatkozatok szerint akár már 2017 végén elérheti a korlátozottan hadra fogható minősítést a típus, míg 2018 harmadik negyedévében, minden szükséges engedélyt és légi alkalmassági bizonyítványt megkapva, teljesen hadra foghatóvá válhat.

A repülőgép gyártásában három további ország is érintett. Az argentin FAdeA felel a fékezőlapok, az orr-futómű, a tehertér-ajtó, a farokkúp, a fékszárnyak vezetékeinek és az elektromos rendszerek tárolóhelyének a gyártásáért. Két portugál vállalat, az OGMA és az

EEA állítja elő a törzs lemezeit, a főfutómű tartóelemeit és ajtaját, valamint a farokrész kormányfelületeit. A cseh Aero Vodochody a farokrész egy részét, a törzs ajtóit, a vészkijáratok ajtóit, a tehertér hátsó rámpáját és a szárnyak belépőeleit szállítja Brazíliába.

A KC-390-es határozottan jó paraméterekkel rendelkező, modern katonai szállító repülőgépnak, illetve másodfeladatként légi utántöltő gépnek

ígérkezik. A repülőgép maga is utántölthető a levegőben, köszönhetően a fülke fölé épített merev töltőcsőnek. A két V2500-E5 sugárhajtómű ereje 27 tonnás hasznos terhelést tesz lehetővé, ekkor a gép hatótávolsága 1600 kilométer. Tankerfeladatoknál (a tehertérbe helyezett póttartályok nélkül) 37,4 tonna üzemanyagot vihet magával és adhat át a szárnyak alá helyezett, hajlékony csöves légi utántöltő konténerek segítségével.

Ha személyszállítás a feladat, akkor 80 utas vagy 64 ejtőernyős katona ülhet a lehajtható padokra. Sebesültszállításkor 74 hordágy és két kíséző a repülőgép szállítási kapacitása. A fedélzeten elhelyezhetnek hat szabvány légi szállítású rakodólapot vagy 2-3 könnyű terepjárót (mint amilyen a HMMWV vagy a brazil Agrale Marruá), illetve egy LAV III vagy VBTP-MR Guarani páncélozott szállítójárművet.

A KC-390-es 27 tonnás maximális teherhordó képessége alaposan meghaladja a hosszított törzsű C-130J-30 Super Hercules 20 tonnás terhelhetőségét. Ráadásaképp a KC-390-es gyorsabb utazósebességgel és nagyobb utazómagassággal képes végrehajtani feladatát. A KC-390-es, mint minden „igazi” katonai szállító repülőgép, képes fel- és leszállni betonozott pályák nélküli szükségrepülőtereken is, emellett alkalmas a Déli-sarkvidéken végzett repülési feladatok végrehajtására is.

A két pilóta számára kialakított pilótafülkét öt digitális, színes LCD-kijelzővel és modern, számítógépek vezérelte fly-by-wire kormányrendszerrel látták el. Ez utóbbit különösen rigorózus tesztprogram várja, hiszen a repülőgép irányítórendszerének mind a három különböző, egymásra épülő működési szintjét ellenőrizni kell az összes ismert és előállítható repülési körülmény között. Az alapállapot az, amikor a repülőgép pilótája helyett „gondolkodik”, így az összes paramétert (sebesség, a repülőgép bólintási és fordulási szögtartományai) ellenőrzi, azok előre meghatározott határértékeit a pilóta nem lépheti túl az oldalra helyezett joystick-kormány mozgatásával. A második szint során már a határok „puhulnak”, azaz a gép emelkedési és süllyedési szöge, illetve a fordulók végrehajtásának élessége átlépheti a gyári határértékeket a pilóta kormánymozdulatára. Végül a harmadik szint során a kormányrendszer működik, de valamennyi

védelem kikapcsolt állapotban van, minden a kormányzerveket mozgató pilóta kezében és lábain múlik. A repülőgép irányítását és a repülésbiztonságot segíti, hogy a KC-390-es az egyik legelső repülőgép, mely aktív, elektromos vezérlésű „botkormányokkal” rendelkezik. Itt a hagyományos kormányoszlopokhoz hasonlóan egyszerre mozog mindkét joystick; így elkerülhető, hogy a két pilóta ellentétes kormánymozdulatokat tegyen, amelyre több, a közelmúltban történt légi katasztrófa során is volt példa. A kormányok a hagyományos, bowdenekre és nyomórudakra jellemző erőket „adnak vissza” a pilótáknak, a joystickokat mozgató, apró villanymotoroknak köszönhetően.

A repülőgép tervezésénél kiemelt szempont volt a rövid fel- és leszállási képesség, illetve stabil repülési tulajdonságok biztosítása alacsony sebességnél. Ennek főleg az ejtőernyős katonák ugratásánál, illetve a teherernyővel földre juttatandó utánpótlás kidobásánál van jelentősége. A KC-390-es ehhez nagyméretű, 0–40 fok között kitérhető féklapokat kapott, amelyek a szárnyak íveltségének megváltoztatásával az ugratáshoz optimális repülési sebességnél is elegendő felhajtóerőt termelnek. S persze a nagyméretű féklapok segítik azt is, hogy a teherszállító repülőgéppel rövid pályán lehessen fel- és leszállni. A katonai teherszállító repülőgépeknél megszokott módon, a futóművek kerekeit (igen rövid, nagy terhelést bíró futómű-szárakkal) közvetlenül a géptörzs alá lehet kiengedni.

Bár a repülőgép braziliai hadrendbe állításához még az optimista becslések szerint is legalább két esztendőre van szükség, az Embraer a program elindítása óta aktívan keresi a potenciális vásárlókat. A brazil légierő 28 gépre szóló megrendelése mellett öt nemzetközi partner szándéknyilatkozata landolt már: Argentína és Portugália hat-hat, Chile és Csehország két-két, Kolumbia pedig 12 példány beszerzése iránt érdeklődik. Portugália védelmi minisztere, Azeredo Lopes éppen április elején jelentette ki, hogy országa továbbra is a KC-390-esekkel kívánja felváltani a kiöregedő C-130H Herculeseket, amelyekből jelenleg ötöt használ a légierő. A jelenleg is zajló modernizáció ellenére a gépek már csak 10 évig alkalmazhatók, így hamarosan dönteni kell a típusváltásról. Portugália részt vesz a fejlesztési és tesztelési munkákban, s az Embraer két portugáliai leányvállalata révén a gép előállításában is.

Komoly reményeket fűznek az Embraer-nél a kanadai királyi légierő modernizációs programjához is, amelynek során az észak-amerikai országban létfontosságú, merev szárnyú kutató-mentő repülőgépek cseréjére kerül majd sor. A veteránkorú, 1967-től használt CC-115 Buffalo helyére a brazil típuson kívül az Alenia C-27J és az EADS CASA C-295 turboprop típusok is pályáznak. Ez utóbbiak teherszállító képessége és méretei is jelentősen kisebbek, mint a KC-390-eséi. Kérdés, hogy a kanadai katonai vezetés mit tart majd fontosnak. A döntés 2017-re várható.

Katonás üdülőövezet

MINDIG NYITVA

LEGINKÁBB ÉPÍTÉSI TERÜLETHEZ HASONLÍT MOSTANSÁG AZ MH REKREÁCIÓS, KIKÉPZÉSI ÉS KONFERENCIA KÖZPONT (MH RKKK) PARTKÖZELI SZAKASZA. ETTŐL PERSZE A HONVÉDÜDÜLŐKÉNT (KÖZ)ISMERT KATONAI OBJEKTUM NINCS LEZÁRVA. SŐT, MI TÖBB: IMMÁR A HOLTSZEZON FOGALMA IS ISMERETLEN. A TAVALY NOVEMBER ELSEJÉTŐL A SZERVEZET ÉLÉRE KINEVEZETT PIROS OTTÓ EZREDES, PARANCSNOK VEZETÉSÉVEL AZ ÁLLOMÁNY GŐZERŐVEL ÉS VALÓSÁGOS FEJLESZTÉS-ARMADÁVAL KÉSZÜL A FŐSZEZONRA.

A hajdan balatonkenesei, Balatonakarattya önállóvá válásával azonban nagyjából területileg ma már ehhez a községhez tartozó katonai üdülő a főszezonban 132 szobával és 576 férőhellyel üzemel, állománya minden lehetőséget elkövet a vendégek megfelelő – és egyre magasabb színvonalú – pihentetése érdekében. Ahhoz azonban, hogy a szerteágazó és speciális feladatkörrel működő központ teljes egészében mindennapi munkájára tudjon koncentrálni, Piros Ottó ezredesnek néhány tekintetben módosításokat kellett végrehajtania.

– Ezek közé sorolható többek között, hogy megteremtettük a nyilvántartási, anyaggazdálkodási és raktározási szakterületek precíz működésének feltételeit. Sikertült továbbá betölteni olyan beosztásokat, amelyek nélkülözhetetlenek egy katonai szervezetben – ilyen például a törzsfőnök, a vezénylőzászlós, a jogásztiszt vagy éppen a kommunikációs tiszt. Az állománytáblánk egyébként több

mint kilencven százalékban feltöltött. Üdültelessel foglalkozó intézményről lévén szó, fontos, hogy a központnak – saját, már működő facebook oldala mellett – májustól hivatalos honlapja lesz, ahol az érdeklődők minden fontos információt könnyen megtalálhatnak majd. Apróságnak tűnik, de lényeges az is, hogy a központ már rendelkezik hivatalosan jóváhagyott logóval – sorolja az elmúlt hónapok belső változásait a parancsnok.

További lépésként természetesen azt vették górcső alá, hogy milyen új fejlesztésekkel és szolgáltatásokkal lehet minél több igényjogosult vendéget idecsábítani – mégpedig a tavalyi árak emelése nélkül. Alapvető koncepcióváltás, hogy a Honvédüdülőben többé nincs holt szezon. Évszaktól függetlenül nyitva tart, és például a téli időszakban is különféle rendezvényekkel várta és várja a jövőben is a vendégeket.

A főszezonra történő felkészülés különben számtalan fejlesztést

foglal magában. Részben központi költségvetésből, részben a szervezet saját forrásából még idén felújítják az itt található egészségügyi központot, valamint a régi legénységi épületekből öt garzonlakást alakít-

tanak ki. Májusban két játszótérrel bővül az MH RKKK; ebből az egyik az üdülő területén, a másik pedig a Honvéd Kempingben szolgálja majd a gyerekek szórakozását. A központi presszó felújítása – magazinunk megjelenésének időpontjára – már befejeződött, és ugyancsak megszépül a Hotel Aranyhíd és a Hotel Sirály recepciója is. A jövőre felújítandó Hotel Napfény mellett újabb parkolóhelyek kialakítását kezdték meg. Erre azért volt szükség, mert a 60 szobás szállodához összesen mindössze huszonnégy parkoló állt rendelkezésre. A munkálatok befejeztével a fent említett két szám kiegyenlítődik.

Különféle átépítésekkel, átalakításokkal a Hotel Sirályban elkezdték a komfort nélküli szobák felszámolását, felújítását, és idén év végére a fürdőszobákat is teljes mértékben modernizálják. Ugyanitt kialakítottak két olyan színvonalú szobát, amelyeknek köszönhetően az MH RKKK be tud kapcsolódni a nemzetközi katonai csereüdültetés vérkeringésébe.

Szintén újdonság lesz a homokos foci- és röplabdapálya, valamint újávarázsolják a salakos tenispályákat is. A jelenlegi kulturális központ mellett található játszóházból büfét alakítanak ki, ami legalább annyira szolgálja majd az üdülővendégek kellemes esti sziesztáját, mint a különféle kiképzési rendezvények hatékonyabb kiszolgálását.

Akik nagyon-nagyon régen is a Honvédüdülőbe jártak pihenni, azok

talán még láttak egy-egy filmet a kis kertmoziban. Részben azért, mert az idén nyáron rendezik a futball Európa-bajnokságot (amelyre 44 év után a magyar válogatott is kijutott), illetve Braziliában az olimpiát, az egykori kertmozi helyén az érdeklődők nagy kivételként, kulturált körülmények között nézhetik majd az érdeklődésre számot tartó sporteseményeket.

A 21. század követelményeinek megfelelően, a hotelek, illetve a strand területén nyílt rendszerű wi-fi hálózatot alakítanak ki. Ha már strand: a központ tervei szerint idén nyártól megszűnik a parti büfésonon a kész-

pénzforgalom, és egyszerű, könnyen kezelhető, a különböző nagyobb fesztiválokról jól ismert feltöltő-kártyás rendszer lép majd életbe. Nem mellesleg a büfésor – az átalakításoknak köszönhetően – a főszezonban teljes kapacitással működik majd, elkerülendő a nagy hőségben a hosszas várakozást. A strand területén szelektív hulladékgyűjtés folyik majd, mégpedig a környezetbe illő, új szeméttárolókkal.

A változás szele természetesen a vízi és a szárazföldi közlekedést is eléri. Egyfelől a régi, megrongálódott és a Balaton vízszintjének megeme-

lése miatt víz alatt lévő csónakkikötő helyett egy új épül. Másfelől az MH RKKK saját vitorlása is felújításra, illetve műszaki vizsgáztatásra szorulna, s mivel sokkal olcsóbb új, elektromos hajót vásárolni, ezért nyáron legalább egy ilyen fut majd ki a tó vizére. Ami a szárazföldet illeti, az üdülő vadonatúj, korszerű kerékpártárolókkal gazdagodik.

A különféle fejlesztéseken kívül Piros Ottó ezredes hasonlóképpen nagy hangsúlyt fektet a központ kapcsolatrendszerének kiépítésére. Mint cikkünk elején jeleztük, az MH RKKK Balatonakarattya és Ba-

latonkenese határán kerül el. Ezért a központ mindkét önkormányzattal együttműködési megállapodást kötött.

– Mind Balatonkenesével, mind Balatonakarattyaival – harmonikus a kapcsolatunk. A polgármesterek többször vettek már részt rendezvényeinken, és mi is kaptunk meghívásokat – mondja az ezredes.

A fentiek mellett az MH RKKK szintén együttműködési megállapodást kötött a veszprémi Pannon Egyetem vendéglátás-idegenforgalom karával, a Balatonkenese SC-vel, a területileg illetékes rendőrkapitány-

sággal, a katasztrófavédelemmel és a vízi mentőkkel.

– Ez utóbbi kiemelten fontos, hiszen ők látják majd el a strandunk kötelezően előírt biztosítását, ezért vízimentő-központot alakítanak ki nálunk. A vendégek biztonságérzetének növelését szolgálja az is, hogy nyáron, időnként kerékpáros járőrök teljesítenek majd szolgálatot az üdülő területén. Az egyetemről diákok érkeznek hozzánk szakmai tapasztalatgyűjtésre, a sportklub pedig a pályáink karbantartásában és különféle sportrendezvények lebonyolításában segít majd – fogalmaz Piros Ottó ezredes.

Az MH RKKK nemrég bekapcsolódott a KatonaSuli-programba is. Ennek köszönhetően a diákok Balatonkenesén, Balatonfőkajáron és Balatonfűzfőn ismerkedhetnek meg behatóbban a katonaélet sajátosságaival. Az MH 1. Honvéd Tűzszerész- és Hadihajós ezred egyik aknamentesítő naszádjá idén nyáron is Balatonakarattya állomásozik majd, s szóba került annak lehetősége, hogy bűváriképzésekre is sor kerüljön ott. A főszezonban az MH RKKK-ba érkező olvasóink azon se csodálkozzanak, ha az MH Ludovika Zászlóalj állományaiba tartozó fiatalokkal találkoznak, hiszen közülük, önkéntes alapon, körülbelül húszan végeznek majd diák-munkát a szervezetenél.

Mészárszék a Meuse-nél

VERDUNI VÉRSZIVATTYÚ

AZ ELSŐ VILÁGHÁBORÚ LEGHOSSZABB CSATÁJÁT VERDUN-NÉL VÍVTA A FRANCIA ÉS A NÉMET HADSEREG. A HARC 1916. FEBRUÁR 21-ÉN KEZDŐDÖTT ÉS TÍZ HÓNAPPAL KÉSŐBB, DECEMBER 18-ÁN ÉRT VÉGET. EKKOR A FRONTVONAL SZINTE PONTOSAN UGYANOTT HÚZÓDOTT, MINT 300 NAPPAL KORÁBBAN, AZ ELSŐ ÁGYÚLÖVÉS ELDÖRRENÉSEKOR. MINDEZEK ISMERETÉBEN KÜLÖNÖSEN MEGDÖBBENTŐ A SZEMBEN ÁLLÓ FELEK VESZTESÉGE, AMELY MEGHALADTA A 700 EZER FŐT.

A nyugati hadszíntéren addig vívott összecsapások tapasztalatai alapján Erich von Falkenhayn tábornok, a német hadsereg főparancsnoka úgy vélte, nincs reális esélye a front áttörésére, ami után előrenyomulhatna Franciaország belsője felé. Célszerűbbnek tűnt inkább kifárasztani, felőrölni az ellenséget,

hogy az ne legyen képes és hajlandó tovább harcolni. Terve megvalósításához egy olyan helyszínt keresett, amit a franciák bármi áron meg akarnak majd tartani. Választása az ország északkeleti részén elterülő Verdun városára, illetve az azt körülölelő erődrendszerre esett. Arra számított, hogy a támadással rákényszeríti ellenfelét

tartalékai bevetésére, amelyeket aztán fokozatosan elpusztít, így Franciaország összeroppan. Ezzel az antant másik két vezető nemzete, Anglia és Oroszország helyzete is meginogna, s el kellene fogadniuk a németek által kínált békefeltételeket, ellenkező esetben háborús vereség várna rájuk – gondolta Falkenhayn.

A „Szent Úton” özönlött az utánpótlás a frontra.

MEGTÖRNI AZ ELLENSÉGET

Verdun a Meuse folyó partján fekszik, mintegy 260 kilométerre, keletre Párizstól. 1914 végén, az arcvonalak megmerevedésekor a város – melyet 19 nagyobb, illetve nagyságrendileg kétszer ennyi kisebb erőd fogott gyűrűbe – beékelődött a németek által elfoglalt területbe, így Falkenhayn akár három oldalról is támadhatta. A háború elején Liège és Namur gyors kapitulációja arról győzte meg a francia haderő főparancsnokát, Joseph Joffre tábornokot, hogy az erődöknek nem sok hasznuk van, ezért a csapatok és a nehéztüzérség nagy részét kivonta Verdun-ból, amelynek megtartásához

ráadásul – a taktikai szempontokat figyelembe véve – nem is ragaszkodott. Falkenhayn terve ezen a ponton veszni látszott, de a politika a segítségére sietett. Aristide Briand francia miniszterelnök ugyanis a katonákkal ellentétben ragaszkodott a mindössze presztízsértékkel bíró erődrendszer védelméhez. Beindulhatott tehát a verduni mészárszék.

De vajon a német főparancsnok képes lesz-e a megfelelő méretű erővel támadni? Falkenhayn ugyanis 1915-ben sem a Balkánon, sem pedig keleten nem teremtett tiszta helyzetet, így e hadszínterekről nem tudott elegendő csapatot elvonni. Mindezek dacára egy nagyszabású verduni tá-

madáshoz elegendő katona állt rendelkezésére, ám óvatosságból emberei egyharmadát tartalékban hagyta. Ebből adódóan az erődrendszer ellen indítandó ostrom eleinte csak a Meuse jobb partjára korlátozódott.

A támadás végrehajtása a kezdetektől a verduni kiszögellésnél harcoló német 5. hadseregére várt, amelyet a császár 34 éves fia, az ellenséges katonák által „Bohóckirály” vagy „Kicsi Vili” gúnynévvel illetett Vilmos koronaherceg vezetett. Őt az antantországok sajtója is gyakran tüntette fel rossz színben: nem tartották kellően képzett hadvezetőnek, ám valójában jobb parancsnok volt, mint azt sokan képzelték. Emberségesség és józan ész jellemezte, katonái többsége kedvelte. A koronaherceg a Verdun körülölelő erődítményrendszer ellen 1200 ágyút vethetett be. A németek fölénye különösen a nehéztüzérség tekintetében volt szembetűnő, a nagy kaliberű mozsarakkal eredményesen rombolhatták a védelem állásait. Repülőgépeket is alkalmaztak, amelyek a felderítési feladatok mellett megakadályozták a franciákat abban, hogy a levegőből szerezzenek információkat a tüzérség helyzetéről vagy a csapatmozgásokról.

A csata 1916. február 21-én, reggel 7.15-kor vette kezdetét, s délután négy óráig szinte folyamatosan dörögtek a német ágyúk. A lövedékek elpusztították a telefonvonalakat is, így az egyes erődök nem tudtak kommunikálni sem egymással, sem a főhadiszállással. A tüzérségi táma-

Akik már soha nem térhettek haza Verdun-ból.

dás után csak kisebb gyalogsági erők lendültek előre, a nagy offenzíva másnap délben – a reggel hét órakor újra-kezdettt ágyúzás befejeztével – indult meg. Kezdetben minden a német tervek szerint alakult. Két nap alatt nagy területeket vettek birtokba, a negyedik napon pedig elfoglalták a verduni védővonal kiépítésének kezdetén, 1885-ben kulcsfontosságúnak tartott tekintélyes Douaumont erődöt, amelyet a jelentőségéhez képest kevesen, mindössze alig több, mint ötvenen védtek. Mindezek ellenére ezt a sikert egész Németországban a közelgő végső győzelem jeleként ünnepelték, holott a helyzet egészen más volt.

A veszteségeket látva Joffre gyorsan lépett, s Henri Philippe Pétain tábornokot nevezte ki a Verdun védő erők élére. Az új parancsnok elővigyázatosságáról és alaposágáról volt ismert, emellett a logisztikát sem hanyagolta el. Törődött az embereivel, felismerte, hogy a megfelelő morál nélkül lehetetlen eredményeket elérni, ezért folyamatosan cserélte az első vonalban harcoló csapatait. Az ostromlott erődökhöz rengeteg katonát és felszerelést kellett eljuttatni, amelyre csak egyetlen irányból, a Pétain által helyreállított, Bar-le-Duc és Verdun között húzódó „Szent Úton” (Voie sacrée) adódott lehetőség. Repülőgépeikkel a németek lebombázhatták volna ezt az utat, de Falkenhayn másként gondolkodott: ha így tesz, a franciák nem tudnak egyre több és több katonát, illetve felszerelést Verdun-be küldeni, márpedig a német főparancsnok éppen ezt akarta. Egyébként hogyan tudná felörölni az ellenséget?

Március 6-tól a németek a Meuse bal partján lendültek akcióba. A küzdelem már az első pillanattól hatalmas intenzitással zajlott, egyes területek többször is gazdát cseréltek. A német előrenyomulás a kezdeti kisebb sikerek után megtorpant,

patthelyzet alakult ki. Az időjárás is nehezítette az offenzívát; megindult ugyanis a hóolvadás, az ennek nyomán keletkezett sártengerben pedig szinte lehetetlenné vált a tüzérségi eszközök mozgatása. A koronaherceg április 9-én a Meuse mindkét partján támadásba küldte embereit, akik aztán elkeseredett harcok után elfoglalták a 304-es magaslatot (Cote 304) és a Halott Ember Dombját (Le Mort Homme); a Meuse bal partján ennél tovább nem jutottak, a harcok súlypontja így ismét átkerült a folyó túloldalára.

SZÍNRE LÉP AZ „EMBEREVŐ”

Verdun-nél stabilizálódott a front, ám Joffre számára ez nem volt elég, ő ennél többet akart: úgy látta, Pétain túlságosan védekező felfogásban vívja a háborút, ezért Robert Nivelle tábornokot bízta meg azzal, hogy visszaszerezze az elvesztett területeket. Nivelle elképzelései megegyeztek a főparancsnokéval: a nyílt támadás híve volt, az emberveszteségek nem érdekelték. Az új beosztásába Nivelle hozta magával Charles Mangin ezredes, akire katonái a kevésbé hízelgő „Mészáros”, „Vérszívó” és „Ember-

A Vaux erőd hőse, Sylvain-Eugene Raynal őrnagy.

evő” jelzőket aggatták. Gyűlölte a németeket, gyilkolásra termett. Időről időre maga is beállt a lövészárkokban harcolók közé, három alkalommal meg is sebesült. Az állandó támadásba vetett hite miatt az általa vezetett egységek mindig nagy veszteségeket szenvedtek el. Nivelle őt bízta meg a jelképpé vált Douaumont erőd visszafoglalásával, ám mivel a német kémek a támadási terv minden részletét megszerezték, a május 22-i akció súlyos kudarcba fulladt.

Most a szemben álló félén volt a sor; a cél a közeli Vaux erőd birtokba vétele volt, amely végül öldöklő küzdelem árán – egyebek mellett lángszórók és harci gáz bevetésével – június 7-én sikerült is. Mindazonáltal a védők helytállása még a németeket is lenyűgözte, olyannyira, hogy amikor a parancsnok, Sylvain-Eugene Raynal őrnagy a megadás jeleként átnyújtotta kardját Vilmosnak, a koronaherceg visszaadta azt, ezzel ismerve el a tiszt és emberei állhatatosságát, kitartását.

A csata június végén, július elején érte el a tetőpontját. A franciák számára Verdun védelme a győzelembe vetett hit szimbóluma lett, míg a németek – Falkenhayn eredeti, felörölő taktikáját sutba dobva – immár presztízskér-

Emlékmű a Halott Ember Dombján.

dést csináltak a város elfoglalásából. Hatalmas véráldozatokkal a Souville erődig nyomultak előre, amelyet kétszer is megostromoltak, mindhiába. A második próbálkozás kudarca jelentette a német offenzíva végét; mindössze három kilométerre álltak ekkor Verduntól, de ennél közelebb már nem jutottak a városhoz.

1916. július elsején ráadásul megindult az antant offenzívája a Somme folyónál, tehermentesítendő a Verdunt védő csapatokat. Addigra Vilmos koronaherceg csaknem annyi embert veszített, mint a franciák, nem csoda tehát, hogy már ő maga sem nagyon hitt Falkenhayn tervében. Friss erőkre sem számíthatott, sőt, nehéztüzérségének jó részét is elvonták tőle, mert az ágyúk kellett az angolok somme-i támadásának feltartóztatásához.

Verdun-nél így a franciák vették át a kezdeményezést, s október 24-én visszafoglalták az addigra már szinte teljesen elpusztult, hadi szempontból értéktelen, ám jelképpé vált Douaumont erődöt. 1916-ban ez volt a franciák legnagyobb katonai sikere, amiért ugyanakkor hatalmas árat kellett fizetniük. November 2-án a Vaux erőd is a kezükre került, december 18-ra, a csata végére pedig gyakorlatilag az eredeti állásaikba szorították vissza a németeket.

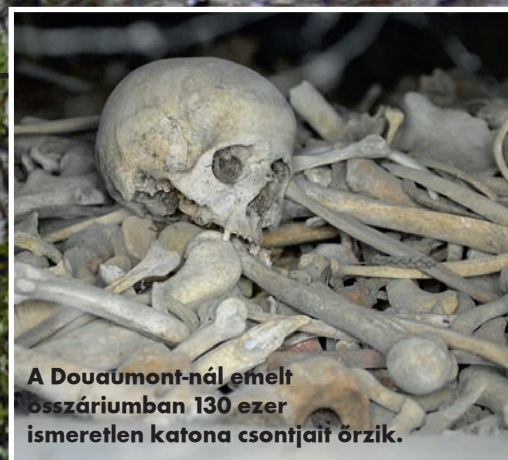
NINCS GYŐZTES

A harc kezdetétől eltelt 10 hónap alatt a francia hadsereg négyötöde szolgált Verdun-nél, ahol nagyságrendileg 370 ezer főt vesztek, míg a német áldozatok száma 337 ezer volt. Összesen tehát több, mint 700 ezer katona esett el, sebesült meg vagy tűnt el. Győztes nem volt, a franciák is legfeljebb a morális sikernek örülhettek: megvédték a várost, ez pedig a nemzeti büszkeség, az erő és az egységes akarat jelképpé vált.

1932-ben Douaumont mellett egy osszáriumot emeltek, ahol a csatatéren fellelt mintegy 130 ezer ismeretlen francia és német katona csontjait helyezték el, míg az épülettel

szemben lévő temetőben 16 142 el-esett alusza örök álmát. 1984-ben e helyen a francia államfő és a német kancellár egymás kezét fogva rótták le kegyeletét Verdun áldozatai előtt, ezzel is kifejezve az európai megbékélés iránti törekvéseket.

Az egykori csatamező a mai napig magán viseli a 100 évvel ezelőtt történetek nyomait, a tüzérségi lövedékek okozta kráterek vagy a lövészárkok vonalai most is könnyűszerrel felismerhetők. A harcokban a Verdun körüli festői táj, illetve kilenc község – Beaumont, Bezonvaux, Cumières, Douaumont, Fleury, Haumont, Louvemont, Ornes és Vaux – teljesen megsemmisült. Mintegy 170 négyzetkilométernyi területet különösen veszélyesnek minősítettek a földben rejlő lövedékek, gázbombák miatt; ebben a Vörös Zónában (Zone Rouge) megtiltották az építkezést. A francia belügyminisztérium becslése szerint még mindig legalább 10 millió robbanótest nyugszik az egykori csatatéren, míg a tüzérség-egységek évente mintegy 40 tonna fel nem robbant lőszerrel tisztítják a területet.

A Douaumont-nál emelt osszáriumban 130 ezer ismeretlen katona csontjait őrzik.

A csata mementói még 100 évvel a történetek után is kísértenek.

Riói olimpikonok (2.)

SZÓ SZERINT KIVÍVTA

Rédli András

RÉDLI ANDRÁS FŐHADNAGY, AZ MH ALTISZTI AKADÉMIA KATONAI TESTNEVELÉSI ÉS KÖZELHARC-MÓDSZERTANI RÉSZLEGÉNEK TISZTJE CSAPATBAN ÉS EGYÉNIBEN IS RÉSZT VESZ A RIO DE JANEIRÓ-I NYÁRI ÖTKARIKÁS JÁTÉKOKON.

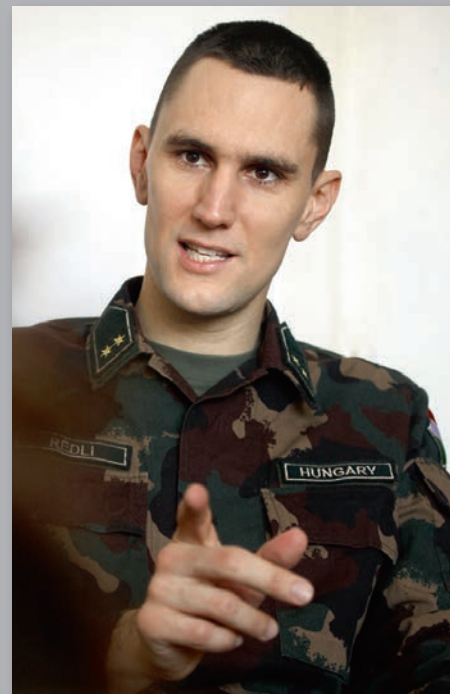
A vancouveri világkupát Bakonyi Péterről, az 1956-ban Kanadába emigrált vívóról – aki megalapította a helyi klubot is – nevezték el.

A kanadai Vancouver városában, februárban rendezett világkupa megnyerésével a férfi párbajtőrscsapat (Imre Géza, Boczkó Gábor, Rédli András és Somfai Péter) ugyanis megszerezte az olimpiai indulás jogát.

– A verseny során párszor horrorfilmbe illő pillanatokat éltünk át – meséli Rédli András. Már a 2015-ös moszkvai világbajnokságon megszerezhettük volna a kvótát, de akkor kikaptunk a dél-koreaiaktól, így csak a hatodik helyen zártunk. A világbajnokság után az októberi, berni világkupa sem sikerült, így azután tudtuk, hogy három, tétre menő világkupa következik:

Heidenheimben, Tallinn-ban és Vancouverben. Az első két helyszínen ötödikek lettünk, Kanadában pedig kalandos körülmények között elsők. Ott egyéniben nem indultam, így pihentem és koncentráltan vártam a csapatversenyt. A nyolc közé jutásért Csehország volt az első lépcsőfok; velük folyamatosan ki-ki meccset vívtunk, végül 30–22-re nyertünk. Franciaország következett... Több mint négy éve nem vertük meg őket, most egy tussal sikerült (39–38). Ekkor azt hittük, hogy kijutottunk az olimpiára, ám tizenöt perccel később szóltak, hogy előtte még meg kell vernünk az észteket. Ez volt a legeslegnehezebb

meccs, mert vissza kellett jönnünk a mennyországból, és újra a pokol pástjára kellett állnunk. Végül a hosszabbításban, a vége előtt három másodperccel bevitt találatommal 15–14-re nyertünk. Ismét azt hittük, hogy bezsebeltük a kvótát, de mivel a kazahok nagy meglepetésre megverték az ukránokat, egy ponttal elénk kerültek a versenyben, így muszáj volt őket is legyőzni. 42–36-ra sikerült. Lelkileg és fizikailag is úgy elfáradtunk, hogy koccintani sem maradt energiánk...

– **Hogyan készülsz az olimpiára?**

– A doppingellenőrzések miatt kitöltöttem egy adatlapot, amelyben meg kellett jelölnöm, hogy az elkövetkező negyedévben hol leszek. Beírtam, hogy keddenként és csütörtökönként a laktanyában töltöm az időmet. Ott zajlanak majd a fizikai edzések, a mentális felkészülés helyszíne pedig (pénteki napokon) a Magyar Honvédség Kecskeméti Repülőkórháza. Ezek mellett rengeteget edzőtáborozom is. A felkészülésben nem a nehézséget látom, sokkal inkább olyan feladatként tekintek rá, amit jól kell végrehajtani. És miért ne csinálnám jól, hiszen ez az álmom. Huszonegy éve vívok, ez lesz az első olimpiám, ennél nagyobb motiváció nem is kell.

– **Imre Gézának az ötödik, Boczkó Gábornak a harmadik,**

neked és Somfai Péternek pedig az első olimpiátok lesz ez. Mi az elvárás?

– Én sokkal felkészültebbnek érzem magam, mint bármikor. Idegileg persze százszoros teher lesz, de bízom benne, hogy jól fog menni a vívás. Célunk az olimpiai aranyérem megszerzése. Úgy gondolom, ha a felkészülésben nem lesz hiba, akkor ez teljesíthető lesz.

– **Mi jár a fejedben, amikor a pástra lépsz?**

– Ilyenkor az ember fejében meg sem fordulhat a vereség. Csak a győzelemre gondolhat. Kizárok mindent, nyugtatom magam, és csak az ellenfélre koncentrálok. Technikailag pedig arra ügyelek, hogy a hegyem menjen előre, azaz mindig szúrásban legyek.

– **Hogyan tudod összeegyeztetni az élsportot a katonasággal és a magánélettel?**

– A katonatársaim, parancsnokaim mindenben maximálisan támogatnak. Nagyon segítőkészek, így el tudok menni edzésekre, versenyekre, edzőtáborokba. Például amikor hazaértünk a kanadai versenyről, Bozó Tibor dandártábornok, az MH Altiszti Akadémia parancsnoka fogadott bennünket a repülőtéren. Nagyon örült az aranyéremnek és a kvótának egyaránt. A barátnőm is sportoló, így tudja, hogy mivel jár a felkészülés, és amiben csak tud, segít nekem.

– **Rio de Janeiro után mik a tervek?**

– Tokió, aztán ha Budapest megnyeri a 2024-es olimpia megrendezését, akkor negyvenévesen még azon is elindulnék. A következő nyolc-tíz évben a vívás és a honvédség mindenképpen központi elemei maradnak az életemnek. És szeretnék három gyereket is: két fiút és egy lányt.

PROGRAM-KAVALKÁD

A 23. ALKALOMMAL MEGRENDEZETT „MŰSZAKI NAPON” A HÁZIGAZDA MH 37. II. RÁKÓCZI FERENC MŰSZAKI EZRED, A RENDŐRÖK, A KATASZTRÓFAVÉDELEM SZAKEMBEREI, A TŰZOLTÓK, A SPORTOLÓK, A KATONASULI-PROGRAMBAN RÉSZT VEVŐ DIÁKOK ÉS A HONVÉD HAGYOMÁNYŐRZŐK LÁTVÁNYOS BEMUTATÓKKAL, A SZERVEZŐK PEDIG KULTURÁLIS ÉS SPORTRENDEZVÉNYEKSEL SZÓRAKOZTATTÁK AZ ÉRDEKLŐDŐKET.

Az egész napos rendezvény ünnepélyes ezredsorakozóval, elismerések átadásával kezdődött, amit az akár „elő-majálisnak” is beillő program-kavalkád követett. A vendégeket a Bocskaidandár hódmezővásárhelyi katonazenekara szórakoztatta, bemutatót tartott többek közt az MH vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandár különleges díszelő csoportja, a tűzszerészek, a rendőrök, a tűzoltók, a KatonaSuli diákjai és

A műszakiak napján azokra a műszaki katonákra emlékezünk, akik az 1848/49-es forradalom és szabadságharc idején, 1849. április 25-re virradó éjszaka, a komáromi csatában Török Ignác honvéd tábornok vezetésével hidat építettek a Dunán. A bárkákból, csónakokból, pallókból az éjszaka leple alatt, megfeszített munkával összeállított átkelő kimagasló teljesítmény volt a hídépítő mesteremberektől, akik e tettükkel nagyban hozzájárultak a csata sikeréhez. A műszakiak napját 1993 óta csak egyszer, 2006-ban nem tartották meg; akkor a tiszai árvízi védekezés miatt maradt el a rendezvény.

az önvédelmi sportok mesterei. Volt technikai bemutató, kitelepültek a toborzók, a laktanya bűvárkiképző bázisán is megállás nélkül zajlottak a programok, lehetett vért adni, a gyerekek pedig mindennel „löttek”, mindenre felmásztak, mindent kipróbáltak, aminek a közelébe mehetek.

Természetesen most is megrendezték a „Vörös Bika” nevet viselő műszaki erőpróbát, amelyen idén tarolt a víztisztító század csapata. A Sálek Máté, Molnár Viktor hadnagyok, Benedek Henrik főtörzsőrmester és Szabó Attila alkotta gárda ugyanis a bajnoki kupa mellé a legjobb szentesi csapatnak, és a legjobb katonacsapatnak járó díjat is elnyerte. Második

helyen a tűzoltók, a harmadikon pedig a rendőrök végeztek.

A sportprogram egy látványos versennyel, a bombaruhás váltófutással zárult, amelynek keretében az MH 1. Honvéd Tűzszerész- és Hadihajós Ezred, illetve az Európában állomásozó amerikai csapatok éppen hazánkban tartózkodó tűzszerészei mérték össze erejüket, állóképességüket. A távot a mintegy 45 kilogramm súlyú, EOD-9 típusú nehéz bombaruhában teljesítették; jelenleg ez a legmodernebb, a robbanás okozta sérülések megelőzését szolgáló katonai védőeszköz.

30 éve
a bajtársakért

A KÖZÖSSÉGTEREMTŐ

HARMINC ÉVE IRÁNYÍTTJA ÉS KOORDINÁLJA AZ EGYKORI KATONATÁRSÁK KÖZÖSSÉGEINEK SZERVEZETI ÉLETÉT DELI JÓZSEF NYUGÁLLOMÁNYÚ EZREDES. A BAJTÁRSI EGYESÜLETEK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGÉNEK EGYIK ALAPÍTÓ TAGJA, A SZÖVETSÉG DÉL-ALFÖLDI RÉGIÓJÁNAK TISZTELETBELI ELNÖKE A KÖZELMÚLTBAN ÜNNEPELTE 85. SZÜLETÉSNAPIJÁT.

Két központi rendezvényre volt hivatalos ugyanazon a napon Deli József nyugállományú ezredes. Először a Honvédelmi Minisztériumba hívták, ahol a Honvéd Vezérkar főnöke tárgyjalommal

köszönte meg három évtizedes közösségi tevékenységét, innen pedig a Stefánia Palotába ment, ahol a nyugállományúak szervezetei, valamint a honvédelem ügye érdekében huzamos időn át végzett áldozatos munkája

elismeréseként Vargha Tamás miniszterhelyettestől a Honvédelemért Kitüntető Cím I. fokozatát vehette át. Ezek a rangos elismerések kétségkívül a nemzeti ünnepünkhöz kötődnek, Józsi bácsi születésnapja viszont

olyan „gyanúsán” közel van március 15-éhez, hogy az ünnepelt úgy gondolja, a 85. évforduló is szerepet játszott adományozásuk időzítésében.

– Kisparaszti családban, egy Békés megyei faluban, Okányban születtem. Természetesen a mezőgazdaságban kezdtem dolgozni. A tiszti iskolába húszévesen, 1951-ben vonultam be, alhadnaggyá egy esztendő múlva avattak; összefegyvernemi szakon végeztem. Első tiszti beosztásomban az akkori MN 2244 fedőszámú önálló aknakutató zászlóalj állományába helyeztek. Ez egy hadrenden kívüli zászlóalj volt, a hadsereg műszaki főnökének közvetlen alárendeltségébe tartoztunk. A parancsnokság Marcaliban volt, engem viszont Mórahalomra küldtek. Abban az időben nem volt leányálom a jugoszláv határon szolgálni. Titót még javában „láncos kutyaként” emlegettük, azon a szakaszon pedig mindennaposak voltak az átlövöldözések. Éjszakánként töltött fegyverrel aludtunk. A szolgálat kemény és veszélyes volt: összefüggő műszaki zárat kellett kiépítenünk, taposó- és érintőaknákat telepítettünk. Kübekházától Szentgotthárdig jártam a határt. Aztán 1956 elején nekiláttunk felszedni az

általunk telepített aknákat; a szerb katonák lőttek ránk, az osztrákok pedig próbáltak átcsalogatni minket a határ túloldalára. Akkor még nem voltak ilyen korszerű aknakutató eszközök, egyszerű szűrőbotokkal dolgoztunk. Sok bajtársamat veszítettem el; meghaltak vagy egy életre megnyomorodtak. A legfelkészültebb szakasparancsnokomnak például az osztrák határon tépte le egy érintőakna a lábát. Egy alkalommal nekem is csak néhány pillanaton múlt az életem – emlékszik vissza Józsi bácsi.

klubja titkáranak, nyolc év múlva pedig az elnökének. Rengeteget dolgoztunk, sok közös programot szerveztünk, megpróbáltuk összetartani a már felszámolt hadosztályunk nyugállományú katonáit. Ezért megalakítottuk a Kiskun Bajtársi Egyesületet, amely az egykori MN 4127 alárendeltségébe tartozott alakulatok klubjainak közössége volt. Nyolc évig a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége (BEOSZ) elnökségének is a tagja voltam, ugyanis a szervezet alakuló ülésén, alapító tagként, a mi klubunk is képviseltette magát. Ugyanakkor mi is létrehoztunk egy kisebb, területi elven működő szervezetet, a BEOSZ Dél-alföldi Régióját (DAR), amelyhez Csongrád, Békés és Bács-Kiskun megyei nyugállományú közösségek csatlakozhattak. Az országban ez volt az első ilyen régiós összefogás. Nyolc évig voltam a DAR elnöke, jelenleg pedig tiszteletbeli elnökként dolgozom – mutatja a régi fényképeket Józsi bácsi.

Deli Józsefet 1958 októberére hozta Deli főhadnagy életébe: áthelyezték a 102. légvédelmi tüzérosztályhoz.

– Rövidesen ezred lettünk, alapvető feladatunk a főiskolákra és az egyetemekre felvett fiúk tizenegy hónapos katonai kiképzése volt. Húsz évet szolgáltam Jánoshalmán, nehéz szívvel költöztem 1978-ban Kiskunfélegyházára. Ezredparancsnok-helyettesi beosztásból kerültem a 7. gépesített lövészadosztály törzsébe. Alezredesként innen vonultam nyugállományba, 1987-ben. Még abban az évben megválasztottak a helyi nyugállományúak

„Karatés” kollégáink

A Motorola – Tatami Sport Fullcontact Karate magyar bajnokság szervezőbizottsága a közelmúltban elismerésben részesítette a hazai versenyeket támogató szervezeteket, valamint a sportág népszerűsítésében részt vevő újságírókat. A HM Zrínyi Nonprofit Kft. munkatársai közül Antal Ferencnek (honvedelem.hu; a fotón balra), valamint Blénesi Csabának (Katonai Filmstúdió; a fotón jobbra) köszönték meg munkáját: elismerő okleveleiket sensei Kalmár Árpád, a Magyar Karate Szakszövetség főtitkára adta át nekik. *Gratulálunk!*

HM Zrínyi Térképészeti és Kommunikációs Szolgáltató Közhasznú Nonprofit Kft

A társaság székhelye: 1087 Budapest, Kerepesi út 29/B.
Cégjegyzékszám: 01-09-920090
Adószám: 20758444-2-51

		adatok eFt-ban	
2015. évi egyszerűsített éves beszámoló		Bázis év	Tárgy év
"A" eredménykimutatása összköltséglajárással		2014.12.31	2015.12.31
I. Értékesítés nettó árbevétele		192 979	209 278
II. Aktivált saját teljesítmények értéke		65 884	60 805
III. Egyéb bevételek		1 686 445	1 780 159
IV. Anyagjellegű ráfordítások		551 538	486 685
V. Személyi jellegű ráfordítások		1 228 066	1 276 246
VI. Értéksökkenési leírás		147 999	151 424
VII. Egyéb ráfordítások		15 842	511 465
A. ÜZEMI (ÜZLETI) TEVÉKENYSÉG EREDMÉNYE		1 863	-375 578
VIII. Pénzügyi műveletek bevételei		4 916	1 879
IX. Pénzügyi műveletek ráfordításai		625	1 675
B. PÉNZÜGYI MŰVELETEK EREDMÉNYE		4 291	204
C. SZOKÁSOS VÁLLALKOZÁSI EREDMÉNY		6 154	-375 374
X. Rendkívüli bevételek		0	533
XI. Rendkívüli ráfordítások		0	0
D. RENDKÍVÜLI EREDMÉNY		0	533
E. ADÓZÁS ELŐTTI EREDMÉNY		6 154	-374 841
XII. Adófizetési kötelezettség		0	303
F. ADÓZOTT EREDMÉNY		6 154	-375 144
G. MÉRLEG SZERINTI EREDMÉNY		6 154	-375 144

IN MEMORIAM

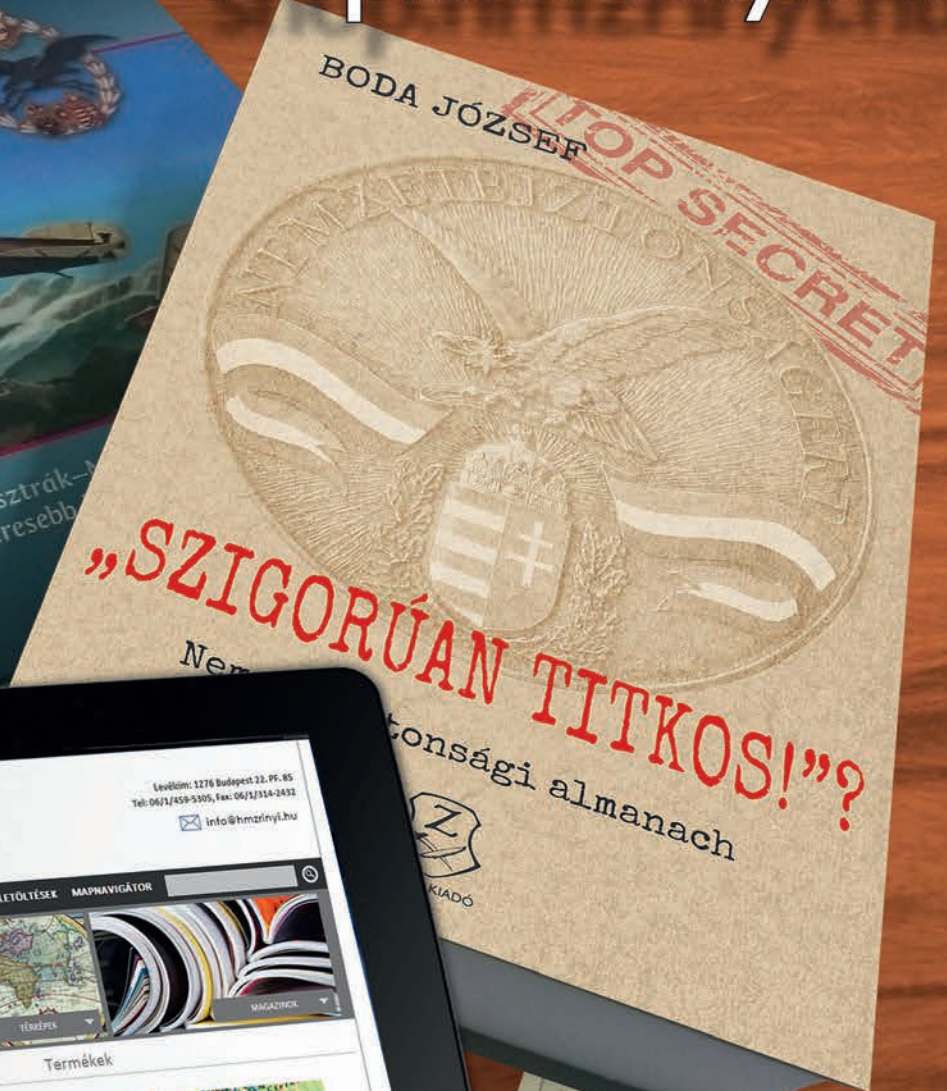
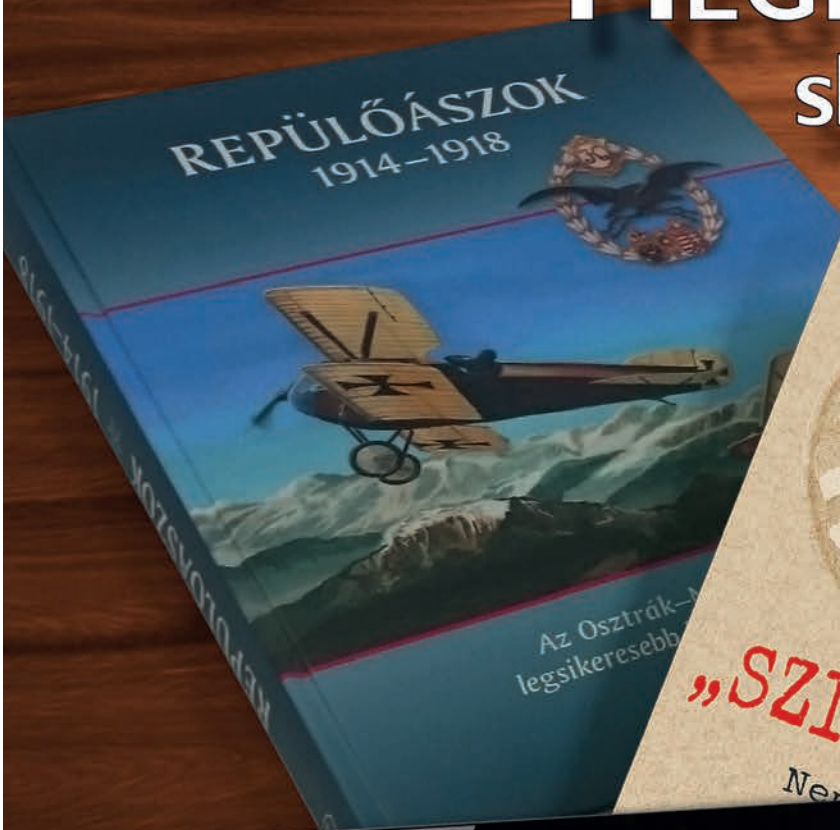
2016. március 28-é s április 22. között elhunyt:

Óvári László alezredes (51), Gulyás László főtorzsórmester (39), Koza Lászlóné kormánytisztviselő (47), Dávid Ágnes közalkalmazott (38), Orosz Barbara közalkalmazott (36), Bernát István ny. ezredes (64), Tószegi József László ny. ezredes (88), Balla Gerő ny. ezredes (69), Iván István ny. ezredes (89), Petrovics János ny. ezredes (65), Varga Károly ny. ezredes (89), Farkas László ny. alezredes (65), Kujbus János ny. alezredes (87), Meskó István ny. alezredes (86), Mészáros János ny. alezredes (86), Papp Lajos ny. alezredes (75), Angeli Tibor ny. alezredes (91), Csillahó József ny. alezredes (85), Gulyás József ny. alezredes (85), Hortobágyi János ny. alezredes (78), Németh Imre ny. alezredes (63), Stelczámer Rezső ny. alezredes (79), Beliczky László ny. alezredes (86), Domán János ny. alezredes (68), Fóti Zoltán ny. alezredes (94), Kiss József ny. alezredes (85), Kiss Lajos ny. alezredes (87), Kovács Ferenc ny. alezredes (83), Simon Antal ny. alezredes (77), Tóbiás Mihály ny. alezredes (87), Gíber Károly ny. őrnagy (69), Hahn

Tibor ny. őrnagy (66), Szappan Dezső ny. őrnagy (93), Deák Lajos ny. őrnagy (83), Palásti Béla ny. őrnagy (85), Csendes Sándor ny. őrnagy (85), Mészáros István ny. őrnagy (65), Szabó Istvánné ny. őrnagy (90), Budaházi László ny. százados (61), Markács Károly ny. százados (63), Farkas Attila ny. százados (48), Novák Ferenc ny. százados (85), Nagy László ny. százados (61), Sudár Sándor ny. százados (90), Pitvarosi László ny. főhadnagy (69), Bozsoki János ny. törzsszázados (84), Drei László ny. törzsszázados (61), Séra István ny. törzsszázados (62), Pogány Ferenc ny. törzsszázados (80), Darvai Tibor ny. zászlós (54), Ésik Sándor ny. zászlós (66), Vál Károly ny. zászlós (68), Ambrózi Gyula ny. főtorzsórmester (60), Csefő Tibor ny. főtorzsórmester (42), Egerszegi György ny. torzsórmester (77), Németh Ottóné ny. közalkalmazott (87), Szenczi Imréné ny. közalkalmazott (81), Úti Gyula ny. közalkalmazott (86), Werling Józsefné ny. közalkalmazott (79), Pék Józsefné ny. közalkalmazott (79), Sebestyén Gyula ny. közalkalmazott (85), Hellán Jánosné ny. közalkalmazott (81), Pelikán Györgyné ny. közalkalmazott (83).

EMLEKÜKET KEGYELETTEL MEGŐRIZZÜK.

MEGNYITOTTUNK: shop.hmzrinyi.hu

Zrínyi Kiadó - HM Zrínyi Nonprofit Kft.

1087 Budapest, Kerepesi út 29/B

Nyitva tartás:

hétfő - péntek 8.00 - 15.30

Győr Edina

Tel.: 06 1 459 5373; 06 30 578 1048

E-mail: gyoredina@armedia.hu,

Magyar Renáta

Tel.: 06 1 459 5319; 06 30 632 7605

E-mail: magyarrenata@armedia.hu

HONVEDELEM.HU

A KATONAI HÍRPORTÁL

*Látogasson el
hozzánk!*

**FOTÓK, VIDEÓK,
HAZAI ÉS KÜLFÖLDI HÍREK, SPORT,
INTERJÚK ÉS MÉG
RENGETEG ÉRDEKESSÉG!**

